

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 11, August 2022

31 AUGUST - ZIUA LIMBII ROMÂNE

La 31 august în România, Republica Moldova și în toate comunitățile românești din lume este sărbătorită **Ziua Limbii Române**. Data de 31 august are o deosebită semnificație pentru toți românii de pretutindeni.

„Limba noastră-i limbă sfântă, / Limba vechilor cazanii, / Care-o plâng și care-o cântă / Pe la vatra lor țărani.” - **ALEXE MATEVICI**

„Limba este însăși floarea sufletului etnic al românimii.” - **M. EMINESCU**

„Ocupați-vă, vorbiți și scrieți, junilor, în limba națională; ocupați-vă a o studia, a o cultiva, [...] ocupați-vă de dansa mai nainte de toate și nu veți face prin aceasta decât cea mai fundamentală politică, veți pune fundamentele naționalității.” - **ION HELIADE RĂDULESCU**

„Limba unui popor este chiar sângele aceluia popor.” - **GRIGORE VIERU**

Trăind cu așteptări pozitive

„Oamenii dau mereu vina pe circumstanțe pentru ceea ce sunt. Eu nu cred în circumstanțe. Oamenii care se descurcă în lume sunt oamenii care se ridică în picioare și caută circumstanțele pe care le doresc iar dacă nu le găsesc, și le fac singuri.”

Potârniche Camelia, pag. 14

Legislația în vigoare și ROMÂNII DIN STRĂINĂTATE

Promovarea protecției față de românii din afara granițelor nu împietăiește asupra relațiilor pe care România le întreține cu statele lor gazdă și nu influențează obligațiile pe care aceștia le au față de respectivele state gazdă. Instituirea unei astfel de obligații pentru statul român nu face decât să impună o conduită...

Titi Sultan, pag.14

SHAKESPEARE

a revenit la Craiova ca și când nu ar fi plecat vreodată

Festivalul Internațional Shakespeare de la Craiova este, fără îndoială, una dintre cele mai importante și valoroase manifestări europene și mondiale dedicate marelui Will. Această înaltă apreciere nu este una inventată și supralicitată de noi, organizatorii, cum se întâmplă în atâtea cazuri, ci își găsește locul în câteva dintre comentariile apărute în presa internațională în cei aproape 30 de ani de existență a festivalului. Ediția din anul 2022, gândită și proiectată în parte încă din 2018, s-a înscris pe aceeași traiectorie cu cele care au precedat-o, acordând o deosebită atenție prezenței în program a unor spectacole de cel mai înalt nivel artistic, realizate de regizori de recunoscut prestigiu la nivel mondial, între care Robert Lepage, Silviu Purcărete...

Emil Boroghina, pag. 10

Puterea lui împreună

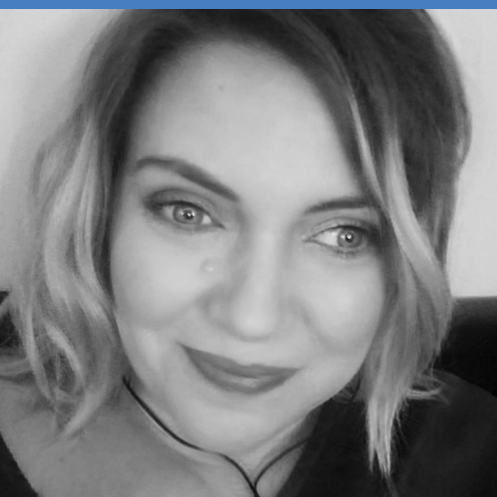
Focul simbolizează arderea trecutului cu tot ce a adus el pentru a face loc viitorului cu noul său.

Să sari de șase ori peste foc sau să intri la miezul nopții în apă ca să sari peste valuri...

Maria Mazilu, pag 19

Laura Catalina DRAGOMIR

pag. 2

Spunem România și gândim în termeni de individualitate diasporeană

Târgul de carte românească, Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania, 2022

Spunem România de pretutindeni și ne gândim la un spațiu uman dilatat, cu nevoi sociale, emoționale, intelectuale, amprentate de numele nostru propriu.

Promotorii culturali români din Diaspora ce vor încerca să nege această realitate vor fi, din start, la distanță de cotidianul obiectiv și perdanți, neștiind să își adapteze ofertele singularului din românii aflați în străinătate, nu vor fi aleșii acestora și, prin urmare, nu vor avea reușite.

Românul **„obligat la Diasporă prelungită”** trebuie învățat să se reînvețe la cultura de acasă, așa cum trebuie să redescopere să aibă drag de lucrul său cu cartea în limba maternă, să se simtă împlinit prin crearea unei proximități cu aceasta.

editorial

Spunem **România** și gândim în termeni de individualitate diasporeană

Spunem România de pretutindeni și ne gândim la un spațiu uman dilatat, cu nevoi sociale, emoționale, intelectuale, amprentate de numele nostru propriu.

Promotorii culturali români din Diaspora ce vor încerca să nege această realitate vor fi, din start, la distanță de cotidianul obiectiv și perdant, neștiind să își adapteze ofertele singularului din românii aflați în străinătate, nu vor fi aleșii acestora și, prin urmare, nu vor avea reușite.

Românul **“obligat la Diasporă prelungită”** trebuie învățat să se reînvețe la cultura de acasă, așa cum trebuie să redescopere să aibă drag de lucrul său cu cartea în limba maternă, să se simtă împlinit prin crearea unei proximități cu aceasta.

Motto-ul programelor culturale ale viitorului din fundamental acestor observații trebuie să se nutrească.

Deși nu se poate nega importanța unei baze materiale de calitate atunci când se discută de inițierea unui proiect de o asemenea anvergură, noi nutrim convingerea că punctul de respectat sub imperativ al primului Târg de Carte românească în Regatul Spaniei nu trebuie să fie neapărat acesta. Mizăm pe oameni, pe colaborarea cu actori socio-culturali puternici din țara gazdă, mizăm pe dăruirea și buna pregătire a echipei mixte de organizatori, pe dorința acestora de a aduce un progres vizibil culturii românești în Peninsula Iberică și vieții conaționaliilor noștri, în general.

Vom încerca să dublăm abnegația și dăruirea celor ce fac parte din echipa noastră și printr-un proces de profesionalizare sporit atunci când se vorbește de selecția potențialilor participanți la manifestare.

Fără îndoială că toți aceia care au activat, fie și pentru un interval scurt de timp, în lumea culturală cunosc cât este de delicat și de greu,

în egală măsură, să ajuti o persoană care și-a părăsit patria să înțeleagă noua țară în care trăiește și țara cea nouă să îl înțeleagă pe el, să îl înveți că are drept la aripi și la visuri.

Și toate trebuie spuse și deprinse cu drag, cu exemple, prin invitații și colaborări.

Promotorii culturali români din Diaspora trebuie să fie conștienți că li s-a rezervat rolul, atât de important dar și de greu de dus și plin de responsabilități, de a fi importanți, oameni mari în viața unei culturi care altfel ne-ar rămâne departe și noi insignifianți față de ea.

Pornind de la această premisă, primul Târg de Carte Românească, Getafe 2022, aduce împreună două părți, spaniolă și română, părți care au căutat să se cunoască cât mai bine, să se respecte și să se dedice unui parteneriat cultural funcțional și de calitate, pus să funcționeze, cu generozitate, spre binele comunității noastre și al culturii.

Calvario nr. 8, Getafe.

Expoziția de Arte Plastice, parte a manifestărilor organizate în cadrul Târgului de Carte Românească 2022 - Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania vă așteaptă, pentru că arta conectează culturile, pentru că așa ne vom înțelege, în sfârșit, ca niciodată, că arta scoate tot ce este mai bun din noi toți.

Lucrările sunt adunate sub filozofia că nu există granițe între oameni, doar cele pe care noi înșine le ridicăm.

Pictura, sculptura, artizanatul, ne arată cu probe pe care doar sufletul știe să le recunoască, că avem multe de oferit, iar ceilalți, multe de primit. Este un schimb ce ne îmbogățește pe toți, dar de care nu ești conștient până nu dai peste acest gen de eveniment.

Coordonator târg de carte și evenimente: scriitorul **Vasile Muste**.

Coordonator expoziția colectivă de arte plastice: **Juan Jose G Garcia**.

Organizatori: **Casa Română de Cultura Getafe, Casa Regional de Castilla la Mancha Getafe, Centro Cultural La Tierra Tracia - Asociación Romanati**

Pentru informații și participare:
e-mail: ferialibrorumano@gmail.com, <https://www.facebook.com/ferialibrorumano2022/>

2022

1ª FERIA DEL LIBRO RUMANO
TÂRGUL DE CARTE ROMÂNEASCĂ

Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania, 2022

Feria del Libro Rumano 2022
Târgul de Carte Românească 2022

Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania

În perioada 7-9 Octombrie 2022 la Casa Regional de Castilla La Mancha de Getafe, Madrid, se va desfășura prima ediție a Târgului de Carte Românească 2022 din Spania

Vor participa autori și artiști români din Spania și Europa, edituri, instituții, centre culturale, ong-uri etc. Invitați de onoare: scriitori și artiști spanioli și internaționali. Pe toată perioada târgului de carte se vor desfășura o serie de lansări și prezentări de carte, întâlniri cu cititorii, dezbateri, expoziții fotografice și etnografice, ateliere pentru copii și evenimente interactive, activități culturale dedicate publicului român și spaniol.

Vineri, 7 octombrie 2022 cu ocazia deschiderii evenimentului, va fi inaugurată o **Expoziție Colectivă de Arte Plastice in cadrul Casei Regionale Castilla la Mancha situată in str.**

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34641847842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Adina Alexandrescu
Redactori: Andra Fornea, Cristiana Uzună, Loredana Dragă, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălăscău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Elena Hîncu
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

15 August Adormirea Maicii Domnului

Praznicul Adormirii Maicii Domnului este fixat în calendarul ortodox pe 15 august. Este sărbătoarea mutării sale la cer cu trupul. Potrivit Tradiției, Maica Domnului a mai trăit 11 ani după înălțarea Mântuitorului. A fost înștiințată de ingerul Gavriil de ziua în care va trece la cele netrecătoare. Trupul ei nu a rămas în mormânt, pentru că Fiul ei, Cel care a biruit moartea, l-a ridicat la cer. Sfinții Părinți afirmă că după cum trupul ei a rămas integru, adică feciorelnic, în timpul nașterii lui Hristos din ea, tot așa a rămas trupul ei fără stricăciune întru adormirea și mutarea ei de la viața pământească la viața cerească.

Sfinții Apostoli au fost aduși în chip minunat de Sfântul Duh din locurile în care vesteau Evanghelia, ca să-și ia rămas-bun de la Maica Domnului. Numai Sfântul Apostol Toma nu a fost de față la înmormântare, dar prin lucrarea lui Dumnezeu se învrednicește și el să ajungă la mormântul Maicii Domnului după numai câteva zile de la îngroparea ei și deschizându-se mormântul, nu au mai găsit trupul acesteia, ci doar giulgiul, semn că trupul ei fusese ridicat la cer.

Biserica Ortodoxă vorbește de Adormirea Maicii Domnului ca fiind o mutare la cele netrecătoare. O mutare nu doar cu sufletul, ci și cu trupul. Preafericitul Părinte Daniel mărturisea într-o predică închinată Sărbătorii Adormirii Maicii Domnului că Sfinții Părinți au rânduit ca acest praznic să fie numit mutare și nu înviere sau înălțare, pentru că Maica Domnului nu s-a ridicat la cer prin propriile puteri, ci cu puterea dumnezeiască a Fiului Său. După cum Fecioara Maria L-a purtat pe Hristos în lume pe mâinile ei, tot așa și Hristos în ceruri, după adormirea Maicii Sale, a ridicat-o cu brațele Lui, arătând-o ingerilor ca fiind Impărăteasa

cerurilor. Ca orice om, ea trece prin moarte, dar Maica Domnului nu rămâne în moarte, ci din iubire și cinstire pentru ea, Fiul său cel veșnic o ridică la ceruri.

În icoana sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, Hristos este reprezentat cu un copil în brațe. Acest copil simbolizează sufletul Maicii Sale. Sfinții Părinți afirmă că la puțină vreme de la ridicarea sufletului ei la cer, a fost ridicat și trupul ei. Interesant este că Maica Domnului este ținută de Hristos pe brațul stâng, după cum Maica Domnului L-a ținut pe Domnul pe când era copil.

Această mutare la ceruri a Maicii Domnului a fost profetită de psalmist în Psalmul 44, versetul 11, când a zis: Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată. Deci, Maica Domnului stă de-a dreapta Impăratului Hristos, Fiul ei. Acest verset din Psalmi se rostește de preot când săvârșește Proscomidia pentru Sfânta Liturghie, și anume când ia o părticică specială din prescura închinată Maicii Domnului și o așază în dreapta lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu (Agnelul), Care Se jertfește pentru mântuirea lumii.

Maica Domnului are în calendarul ortodox 9 zile de pomenire (8 septembrie – Nașterea Maicii Domnului, 1 octombrie – Acoperământul Maicii Domnului, 21 noiembrie – Intrarea în biserică a Maicii Domnului, 9 decembrie – Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana, 26 decembrie – Soborul Maicii Domnului, 25 martie – Buna Vestire, 2 iulie – Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, 15 august – Adormirea Maicii Domnului și 31 august – Punerea în raclă a brâului Maicii Domnului).

crestinortodox.ro

16 August Sfinții Martiri Brâncoveni

Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Voievod cu fiii săi, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache, sunt prăznuiți pe 16 august. Domnia lui Constantin Brâncoveanu a început sub semnul apariției Bibliei în limba română, numită "de la București", în anul 1688. Și-a asumat rolul de protector al tiparului și școlilor din Muntenia, dar și din Transilvania. A dat Bucureștiului o nouă Academie Domnească, transformând școala de la Sf. Sava în "colegiu public pentru pământeni și străini", cu o programă asemănătoare instituțiilor de grad superior. L-a adus de la Istanbul pe Andrei, viitorul mitropolit Antim Ivireanul, sub îndrumarea căruia se vor tipări numeroase cărți în limbile română, greacă, slavonă, georgiană și chiar arabă. A ctitorit mai multe biserici și mănăstiri, între care: bisericile de la Potlogi și Mogoșoaia, Mănăstirile Hurezi și Brâncoveni, Biserica "Sf. Gheorghe Nou" din București, unde odihnesc sfințele sale moaște.

Pentru că a refuzat să se lepede de la credința creștină, pe 15 august 1714, chiar în ziua când împlinea 60 de ani, domnitorul român a fost decapitat. Aceeași pedeapsă au suferit-o și cei patru fii ai săi, împreună cu sfetnicul Ianache.

"De legea creștină nu mă las, căci în ea m-am născut și am trăit, și în ea vreau să mor!"

Numai în cămăși, istoviți de suferințe și dureri, legați cu lanțuri, cu capetele descoperite și desculți, mărturisitorii întru Hristos au fost aduși în fața sultanului Ahmed. La cererea sultanului de a renunța la creștinism, Brâncoveanu a răspuns fără rețineri: "De legea creștină nu mă las, căci în ea m-am născut și am trăit, și în ea vreau să mor!", iar către fiii lui a rostit: "Fiilor, fiți băbrați! Am pierdut tot ce aveam pe astă lume. Nu ne-au mai rămas decât sufletele. Să nu le pierdem și pe ele, ci să le ducem curate înaintea feței Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru!".

În urma acestor cuvinte, sultanul a poruncit să fie tăiate capetele copiilor domnitorului. Primul cap retezat a fost al lui Constantin, fiul cel mare. Au urmat capetele lui Ștefan și Radu. Când a sosit rândul lui Matei, băiatul cel mai mic, acesta a început să plângă. Tatăl lui i-a poruncit să se asemene fraților săi. Copilul s-a îndreptat spre jertfă fără rețineri. Au urmat Ianache Văcărescu, bunul sfetnic al Brâncoveanului și apoi domnitorul, care a bătut o cruce mare și a spus: "Doamne, fie voia Ta!".

Trupurile lor au fost aruncate în Bosfor. Au fost scoase de cațiva creștini și îngropate în mare taină într-o mănăstire din Halki, chiar lângă Țarigrad. În vara anului 1720, Doamna Maria (Marica) a adus pe ascuns rămășițele domnitorului și le-a îngropat în Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București. A așezat peste mormânt o piatră împodobită doar cu pajura țării, fără nici o pisanie, iar deasupra a pus o candelă de argint. Pornind între altele, și de la inscripția de pe această candelă (din 12 iunie 1720), Virgil Drăghiceanu a făcut în 1914 senzaționala descoperire a mormântului voievodal ("cea mai mare răsplata pentru modesta mea activitate de o viață", îi scria el savantului Dimitrie Onciul). În jurul autenticității și paternității descoperirii s-au iscat pe atunci multe polemici și chiar procese, în care de partea lui Virgil Drăghiceanu a fost încă de la început, printre mulți alții, și marele Nicolae Iorga.

Pe 15 august 1992, Constantin Brâncoveanu cu fiii săi și cu sfetnicul Ianache au fost declarați sfinți de către Biserica Ortodoxă Română. Sunt sărbătoriți pe 16 august pentru a nu coincide cu sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

crestinortodox.ro

Unica înfrângere

Pr. Dan-Marius MATEI

Fără harul dumnezeiesc, oricâte strădanii am face, nu ne putem sfinți. În vreme ce prin studiul cuvintelor dumnezeiești putem lesne, fără multă osteneală, să devenim sfinți. Scopul vieții noastre este să devenim desăvârșiți și sfinți, fii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai împărăției Cerurilor. Să luăm aminte ca nu cumva de dragul vieții acesteia să ne lipsim de cea viitoare, ca nu cumva din pricina grijilor pământești să neglijăm scopul vieții noastre.

Modele de oameni cu viață sfântă:
pr. Liviu Galaction-Munteanu, pr. Dometie Manolache, pr. Ilarion Felea

Bunătatea ne facilitează accesul în Împărăția harului. Bunătatea schimbă istoria, astfel încât nici dramele, nici farsele, să nu se repete. Omul nu are nimic de pierdut, decât lanțurile. Creștinismul poate fi rezumat într-un enunț: abolirea răutății. Înainte de a se vindeca de boală, omul trebuie să se vindece de îndoială. O credință fortificată va multiplica bunătatea în univers. Hărțile cartierelor sărace sunt iconografie. Omul care nu a călcat pe aceste ulițe, cu greu va recunoște Împărăția harului. Viețile sfinților filantropi sunt mult mai interesante decât politica. Cu Dumnezeu suntem mereu în avantaj, formăm o majoritate, recuperăm bunătatea, bucatăică cu bucatăică. Împărăția lui Dumnezeu este bunătate și înțelepciune, zice sfântul Talasie. Cine le dobândește pe acestea, viețuiește în ceruri. La maturitate, nu se mai pune problema de a afla despre Dumnezeu, ci de a trăi cu El. Problema omului nu e moartea, ci păcatul pătruns prea adânc în ființa lui, atât de adânc încât omul nu mai urmează glasul evanghelic.

Există trei stadii ale creației: Dumnezeu cheamă la existență, Dumnezeu oferă harul și Dumnezeu dăruiește viața veșnică.

Suntem o colonie a Raiului, așa cum Filipii era colonie a Romei. Oricând ne putem întoarce în Orașul-Mamă. Până atunci, implementăm în colonie limba, legile și valorile Raiului. Suntem coloniști, dar nu ținem de colonie, ci de Rai. Cetățenia noastră este în Rai (Filipeni 3, 20). Cetățenia înseamnă dreptul de a locui Acolo și de a fi protejați de demoni. Maimuța trebuie să învețe mai mult decât unde să caute hrana: să se ferească de șerpi. Maimuța este greu de capturat, șerpii se mulțumesc cu șobolani. Uitând că abia a scăpat de șerpi, maimuța vrea să prindă și ea șobolani, chiar dacă riscă să fie prinsă de șerpi. Șobolanii par victime sigure. Hăituiți, nu fac decât să evite inevitabilul. Pare o cinematografie apocaliptică, plină de iluzii și decepții. Cei ce sunt foarte puțini cooperanți nu pot fi salvați. Există o definiție limpede a lui Dumnezeu: libertatea care permite altor libertăți să existe. Viața fără libertate este o viață netrăită, iar viața fără adevăr este o viață neînțeleasă. Reținem că dragostea de adevăr este o dovadă de libertate și că minciuna este proprie sclaviei. A fi creștin înseamnă a face multă milostenie, chiar dacă câștigi puțin. În pericopa învierii Semidei, fiica lui Iair, apare o nuanță delicată: Nu Îl deranja pe Învățătorul! Ca și cum ar fi putut continua: Are treburi mai importante! În fapt, Învățătorul divin se poate ocupa simultan de miliarde de cereri. Niciuna nu este banală pentru El. Treaba Lui suntem noi. Astfel, cea mai mare slăbiciune a noastră devine cea mai mare putere. Dumnezeu conduce întregul univers, toate galaxiile. Îngerii Îl cunosc, au o reală familiaritate cu El. Tobit cere un companion, iar Dumnezeu îi trimite un înger, care îl inițiază în experiența spirituală. Tobit ascultă de sfaturile îngerului. La înviere, vom fi toți ca îngerii. Dumnezeu își împarte slujitorii cu noi. Când omul e în dilemă, îngerul alungă cearta gândurilor: deoacă planul de divorț al lui Iosif, călăuzește spre adevăr pe cel drept.

Singura tristețe reală, singurul eșec real, singura mare tragedie din viață, este să nu devii sfânt. Abnegația, jertfirea de sine, dărnicia, bunătatea, dragostea, răbdarea, tăria morală și statornicia creștină sunt roadele zilnice aduse de aceia care viețuiesc cu adevărat în legătură cu Dumnezeu. Faptele lor poate nu sunt trâmbițate în lume, dar ei duc zilnic lupta personală cu cel rău și câștigă biruințe prețioase asupra ispitei și nedreptății.

Blândețea în școala lui Hristos este una din roadele de seamă ale Duhului Sfânt. Ea este o cale divină prin care Duhul Sfânt lucrează spre sfințire și care face pe cel care o posedă să fie destoinic a-și ține în stăpânire totdeauna un temperament iute și furtunos. Omului i s-a asigurat privilegiul de a deveni moștenitor al lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Hristos. Acelora care au fost înălțați în felul acesta, le sunt desfășurate bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, care sunt de zeci de mii de ori mai prețioase decât bogățiile lumii. Duhul Sfânt este Cel care ne sfințește pe toți. Trebuie să căutăm mereu să dobândim Duhul Sfânt, să ne acopere, iar când Îl dobândim păcatul stă departe de noi.

GR GESTORÍA RADU
GESTORES Y ABOGADOS
TRÁFICO - EXTRANJERÍA - ABOGADOS

AVOCAT ROMÂN MADRID

TRADUCTOR JURADO
MINISTERIO DE ASUNTOS EXTERIORES Y COOPERACIÓN AL DESARROLLO Y MINISTERIO DE JUSTICIA Y POLÍTICA SOCIAL

TRAMITADOR NACIONALIDAD

ABOGADO
CIVIL-LABORAL
FISCAL-PENAL
DIVORCIOS
EXTRANJERÍA
MOVIL: 627-40-68-64
ILUSTRE COLEGIO DE ABOGADOS DE MADRID - COLEGIADO NO. 124940

DECLARACIÓN DE LA RENTA

Correduría de Seguros

SIGUENOS **URMAREȘTE**
AVOCAT ROMAN MADRID

Tel: 627 40 68 64

Email: gestoriacoslada@gmail.com

Gestor - Av. Ec. GABRIEL RADU
Calle Doctor Fleming s/n en frente de Metro Coslada Central, Coslada, Madrid

2022

EXPOSICIÓN COLECTIVA DE ARTE PLÁSTICO

EXPOZIȚIE DE ARTE PLASTICE

Getafe, Madrid, Spania, 2022

Del 7 de octubre del 2022
al 15 de enero del 2023

CASA REGIONAL
DE CASTILLA LA MANCHA

GETAFE

Para información y participación:

 ferialibrorumano@gmail.com

 [ferialibrorumano2022](https://www.facebook.com/ferialibrorumano2022)

**CENTRO CULTURAL
LA TIERRA TRACIA**
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

Un strălucit emisar diplomatic american la București recunoaște:

„Provincia Basarabia, aparținând acum Rusiei, și Bucovina, anexată Austriei în secolul trecut, sunt în întregime românești ca populație”. (dr. Eugene Schuyler)

Unul dintre cei mai cunoscuți diplomați de peste ocean, dr. Eugene Schuyler (1840-1890), aflat la post în România în perioada de mari prefaceri prin care trecuse țara noastră, a cunoscut îndeaproape poporul nostru, atât sub aspect social, cultural, istoric sau geografic, dar și din punct de vedere etnic, lingvistic, politic sau economic.

A învățat limba română, iar în anul 1885 a fost ales membru de onoare al Academiei Române. Este unul dintre cei mai străluciți diplomați americani de-a lungul timpului, fiind primul funcționar de rang înalt din diplomația de peste Ocean, și un avizat cunoscător al problemelor Rusiei (1867, consul al SUA la Moscova; 1869, consul la Reval; 1870-1876, secretar de legație la Sankt Petersburg), cu doctorat la Yale University (1861). În anul 1868 l-a vizitat pe Lev Tolstoi la reședința sa, iar mai târziu a tradus din opera acestuia. A călătorit prin Rusia și Asia Centrală și a scris despre călătoriile sale pentru National Geographic Society, tipărind aceste însemnări sub titlul „Note de călătorie în Turkestanul rusesc, Khokand, Bukhara, și Kuldja”.

A fost numit consul general al SUA în România (1880-1882), apoi însărcinat cu afaceri și din nou consul general în România, ulterior ministru acreditat pentru România, Serbia și Grecia (1882-1884).

În anul 1884 a publicat monumentală lucrare dedicată lui Petru cel Mare, citată de atunci în toate lucrările științifice. În 1890 este numit consul general al SUA în Egipt, dar se îmbolnăvește de malarie și moare în același an, la Veneția.

Potrivit uzanțelor americane, depeșele diplomatice de la și spre București sunt păstrate în Arhiva Departamentului de Stat al SUA. Separat de acestea mai există încă un lot însemnat de acte personale, păstrate la Biblioteca Congresului SUA, Secția Manuscrise, (1000 piese arhivistice în limba engleză, franceză, greacă și rusă, constând în manuscrise, acte, rapoarte, scrisori, însemnări, fotografii, ziare, tipărituri, desene în peniță), aparținând de asemenea dr. Eugene Schuyler, din perioada 1868-1889. O parte dintre ele se găsesc pe microfilm. Documentele au provenit din donația oferită de Elizabeth S. Stevens în 1917 precum și din achiziții datând din 1942 și 2018. Între aceste documente se remarcă îndeosebi corespondența întreținută cu demnitari străini, șefi de stat, politicieni, scriitori, poeți, artiști, tratând subiecte variate, dintre care predomină cele referitoare la chestiuni diplomatice, evenimente sociale, personalități culturale importante ale vremii.

O importanță aparte o reprezintă *dialogul epistolar* avut de dr. Eugene Schuyler cu Regele Carol I, Titu Maiorescu și Mite Kremnitz, referitor la perioada petrecută ca reprezentant diplomatic al SUA în România, persoanele întâlnite cu această ocazie. De asemenea, o serie de scrisori personale, trimise de la București soției sale Gertrude prezintă un mare interes documentar.

Documentele originale, donate Bibliotecii Academiei Române, în cursul anului 2019, de către P.C. Părinte prof. dr. Theodor Damian, de la New York, provenind din fondul personal al diplomatului dr. Eugene Schuyler, aflat la Biblioteca Congresului de la Washington, sunt o bogăție de date de interes istoric și literar.

Revenind la titlul acestui articol, la data de 29 oct. 1880, ministrul american la București, dr. Eugene Schuyler, a transmis un raport diplomatic concis, adresat secretarului de stat al SUA, Charles Payson, oferind un tablou cuprinzător privind teritoriul României, subliniind predominanța numerică a populației românești în toate provinciile istorice, sorgintea acesteia, trăsăturile limbii române. Iată ce scrie dr. E. Schuyler: „România propriu-zisă, așa cum este ea în prezent constituită, cuprinde cele două provincii, Valahia și Moldova, și formează un fel de mare semilună, mărginită în exterior de Dunăre și Prut și în interior de munții Carpați. De la Tratatul de la Berlin încoace, la aceasta s-a adăugat o porțiune a vechii provincii ... Dobrogea, până la sud de Dunăre, astfel încât gurile Dunării sunt acum fie cuprinse în teritoriul românesc, fie adiacente acestuia”. (cf. Petre Dan – Străulești, „Atlas Istoric Ilustrat al României” – Hotarele românismului în timp, Ed. Litera, 2015, p. 56).

În ceea ce privește populația României propriu-zise, el arată că este „locuită de o populație omogenă, care vorbește aceeași limbă. La ultimul recensământ din 1859, populația era de 4 424 961, iar acum este apreciată la 5 500 000. Provincia Basarabia, aparținând acum Rusiei, și Bucovina, anexată Austriei în secolul trecut, sunt în întregime românești ca populație”.

Cât privește populația din Transilvania și din mai multe județe din Ungaria, diplomatul aprecia obiectiv faptul că „românii formează peste două treimi din populație. Incluzându-i pe aceștia, neamul românesc ar reprezenta aproximativ 9 milioane și jumătate de locuitori.”

Subliniază, de asemenea, ideea latinității poporului român, arătând că „toate aceste ținuturi fac parte din ceea ce era în antichitate provincia romană Dacia”.

Bun cunoscător al istoriei acestei părți a continentului european, dr. Eugene Schuyler adaugă: „După toate probabilitățile, ei sunt descendenți ai neamurilor antice care s-au latinizat prin contactul cu Roma”. Este convins că „limba lor, latină în formă”, are particularitățile specifice, provenind de la locuitorii autohtoni, la care s-au adăugat cuvinte slavone în vocabular (circa două cincimi). Apreciază că „Neamul românesc, cu meritele și hibeles lui, are o mare calitate - constanța pe care o vedește nu numai în felul în care și-a păstrat ființa, deși țara a fost expusă mulți ani puterilor rivale, ci și în modul în care așezările sale au sporit și s-au răspândit” atât în nordul Carpaților, cât și în sudul Dunării.

Trimis la post la Atena, dr. Eugene Schuyler a avut ocazia să cunoască componența etnică a Peninsulei Balcanice, arătând că „mai există încă în munții Greciei, în Thessalia și Epir, mulți oameni din același neam, cunoscuți în general drept cuțovlahi”.

Fiind interesat de evoluția situației din Peninsula Balcanică, ministrul american a făcut dese deplasări la Belgrad, Atena, Salonic, Constantinopol iar în preajma Războiului de la 1877-1878 a străbătut în mod special zonele de conflict dintre populația bulgară și armata de ocupație turcă, scriind rapoarte diplomatice obiective. Una dintre rutele parcurse în mod frecvent de acesta spre Belgrad trecea prin Mehadia (Herculane), traversa Dunărea, însă de fiecare dată poposea câteva zile la Herculane. El a fost pur și simplu îndrăgostit de această localitate cu potențial turistic imens. În scrisorile trimise de la București soției sale, Gertrude, diplomatul se arată încântat de locurile vizitate. O parte dintre aceste scrisori sunt trimise din „Herculanebad”, ceea ce arată faptul că, pe la 1882, stațiunea era o perlă a turismului, unde diplomatul american obișnuia să petreacă câteva zile de odihnă.

În scrisorile domestice, trimise de la București sau din orașele Transilvaniei, majoritatea fiind adevărate confesiuni adresate soției, Gertrude, sau prietenilor săi politici de peste ocean, aflăm despre întâlnirile cu personalități de rang înalt din România (se știe că era adesea invitat la T. Maiorescu, unde a avut ocazia să îl aprecieze pe Mihai Eminescu), fiind menționate nume cunoscute precum Regele, Regina, Primul Ministru, Ministrul de Externe, sau personaje ilustre ale culturii române, cu care avea captivante discuții în saloanele literare bucureștene: T. Maiorescu, Mite Kremnitz, Vasile Alecsandri, Al. Odobescu etc. Mai presus de toate, însă, rămân aceste constatări obiective ale acestui diplomat american referitoare la români.

Odă unei urne grecești

fragment din *“Bărbați clandestini”*,
volumul al doilea din seria *Contagii*,
de *Laura Cătălina Dragomir și Nona Oprisor*

Iliada nu este doar povestea războiului troian, ci un mit fondator al civilizației europene. Cea mai veche și mai importantă epopee a culturii occidentale ne vine dintr-o cultură orală. Homer este numele generic al unuia sau mai multor oameni care

Memorarea avea atunci un rol ce azi s-a pierdut, în era noastră tehnologică, în care poți găsi textul necesar pe Internet, folosind telefonul mobil, în timp ce aștepti în stația de autobuz. Grecii chiar foloseau cuvinte diferite pentru a separa rememorarea a ceva învățat mecanic, *„pe dinafară”*, de scoaterea la lumină a unei amintiri emoționale, a ceva interiorizat, asumat, ce făcea deja parte din ființa ta.

Figurile negre ale eroilor mitici cu care erau împodobite vasele provocau gânduri și conversații pe teme mitice. Contemplarea desenului ce-l reprezenta pe Ahile, de exemplu, se unea cu rememorarea mâniei Peleianului, dar până și consumarea vinului păstrat într-un astfel de vas, te contopea cu mitul. Așa îi văd acum, cu ochii minții, pe grecii reuniți în simposium sau banchete. Nu consumau istorii din cărți, ziare sau de la televizor, ci chiar de pe vasul în care își păstrau vinul.

Ascensiunea și căderea marilor oameni care ne-au devenit modele mitice cu mii de ani în urmă, în illo tempore, comportamentul lor, era întotdeauna comparat cu cel propriu, cu cel al ființelor din jurul celor ce analizau mitul, retrăindu-l mereu. Mințile și sufletele se împărțeau între Peleianul Ahile și Troianul Hector, dezbătându-le situația, lupta, înfruntarea, analizându-le trăirile, în timp ce se consuma vinul dulce din vasul ce îi înfățișa. Comesenii se lăsau cucerii de reverie și meditație.

Vasul François – muzeul din Florența

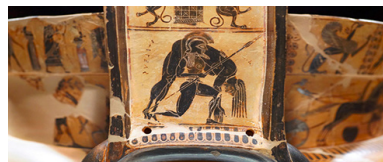
Artiștii ce realizau astfel de vase mnemotehnice erau mai mult decât simpli olari și ilustratori. Beneficiau de o recunoaștere socială importantă. Cel mai frumos crater care a ajuns până la noi, poartă inscripția: „Ergotimos m-a făcut; Kleitias m-a pictat”. Arheologul Alessandro François (1796 - 1857) a descoperit într-un mormânt etrusc de

lângă orașul italian Chiusi, minunăția de crater ce-i poartă numele.

Fragmentele găsite au fost trimise la Florența pentru a fi restaurate corespunzător. Această lucrare a fost efectuată de restauratorul Vincenzo Manni, permițând o reconstrucție excelentă a obiectului care a fost achiziționat și expus de către Museo Nazionale Archeologico di Firenze. Vasul are șase frize, niveluri asemănătoare benzilor desenate de azi. Numai că, în loc să înfățișeze acțiunile eroice ale lui Superman (potolind foamea de mitologie în contemporaneitate), reflectă episoade emblematice ale mitologiei grecești.

Artistul a desenat 270 de figuri care reprezintă scene importante din comoara mitologică: cursele de care în cinstea lui Patrocle, vânătoarea mistrețului caledonian, debarcarea atenienilor în Attica după ce au fost salvați de Tezeu de Minotaur, urmărirea lui Troilus de către Ahile, procesiunea zeilor în fața casei lui Peleus datorită căsătoriei sale cu Thetis, Ajax purtând cadavrul lui Ahile, întoarcerea lui Hefaios în Olimp, o Gorgonă zburătoare, scene din războiul troian. Acestea sunt câteva dintre temele care apar pe respectivul crater.

„Ajax cel mare” și invulnerabil, un războinic de statură uriașă, era fiul unui Argonaut. El recuperează corpul lui Ahile și îl aduce în tabăra greacă. Este atât de rănit de faptul că faptele sale de luptă nu sunt apreciate cum el se aștepta de către căpeteniile armatei, că o ia razna. Are halucinații și vede o mulțime de greci pe locul unde era doar o turmă de oi, pe care le măcelărește. Când își revine, este atât de rușinat de comportamentul avut, că se sinucide, într-un exemplu de demnitate ce îi asigură un loc pe mânerul vasului François.

Detaliu cu Ajax purtând corpul lui Ahile, pe mânerul vasului François

Mama lui Ahile, Thetis, și-a ținut fiul nou-născut de călcâi și l-a cufundat în râul Styx pentru a-l face nemuritor. De undeva, a trebuit să-l apuce, deci călcâiul lui Ahile a rămas vulnerabil și prin acest punct sensibil

a fost ucis. Ajax nu putea fi omorât, dar se putea sinucide. Nedreptatea, lipsa sprijinului prietenului său Ahile, îl pun într-o situație în care un bărbat adevărat, eroic, din acele timpuri, nu avea altă soluție decât să-și ia viața.

Bărbații greci priveau craterul din care își luau vinul și vorbeau despre comportamente exemplare, despre situații în care un erou trebuia chiar să renunțe la nemurire. Invulnerabilitatea reală nu există.

Vasul François a supraviețuit milenii protejat de pământul ce-l acoperea. Iar când a ajuns într-un loc de onoare, într-un muzeu în care să poată fi admirat și studiat din nou, a fost făcut bucăți într-un mod ridicol. Într-o ceartă între colegi, un paznic al muzeului, pe 9 septembrie 1900, a aruncat un taburet de lemn care a lovit vasul de ceramică, făcându-l bucăți. Cine se putea aștepta la asta? Vorbim de înfruntări exemplare, eroice, ca cea dintre Ahile și Hector, iar vasul care ne-a adus din negura timpului portretele eroilor ce stau la temelie civilizației noastre, a fost distrus într-o luptă de bărbați proști, din contemporaneitate, bărbați însărcinați să aibă grijă de siguranța piesei ce niciodată nu va mai cunoaște vinul. Taburetul utilizat ca armă și-a câștigat locul istoric, acum fiind expus și el în muzeu, lângă craterul care a fost din nou restaurat.

Bărbații puternici nu sunt invulnerabili nici astăzi, chiar dacă apar desenați pe tricouri. Fiecare are kriptonita lui, călcâiul sensibil. Iar unii se sinucid simbolic, după acte de nebunie ce le provoacă prăbușirea socială. Ei intră în mitologia contemporană, provoacă pasiuni și discuții în viața reală și cea virtuală.

Ca să le înțelegem povestea, trebuie să reunim datele existente, certe, să le lipim într-un puzzle imaginar, formând propriul nostru vas de ceramică ilustrat. Informațiile lipsă vor forma pete oarbe, exact ca cele de pe vasul François, unde desenul nu se va contura. Va trebui să completăm povestea prin deducții sau inducții.

Și dincolo de orice pasiuni stârnite de subiect, va trebui să ne controlăm impulsurile și să nu lăsăm taburetele să zboare sau oile să moară.

E goti os epoiesen; meg aphse Kleitias (gr. orig.)

Homer, sculptură de Philippe-Laurent Roland, aflată în Muzeul Luvru

au pus cânturile împreună și le-au dat forma care a ajuns până la noi.

Oamenii învățau valori și norme din miturile versificate, fără a putea recurge la o bibliotecă atunci când aveau nevoie de ele. Au trebuit să se bazeze pe memoria și talentul celor care vehiculau miturile, memorându-le și recitându-le. Logic, aezii și rapsozii, păstrătorii și recitatorii acestor poezii epice, își puneau amprenta proprie asupra formei literare, funcționând ca depozite ale mitologiei.

Oamenii nu pot trăi fără mituri. Nu ne dăm seama, dar ele există, circulă și se transformă permanent, chiar și în afara religiei. Sunt esențiale pentru supraviețuirea societății. Aezii Greciei Antice aveau deci o importanță fundamentală. Dar nu puteai avea unul la îndemână tot timpul, așa că grecii și-au inventat forme noi de a păstra și onora miturile.

Grecii amestecau vinul dulce cu apa, în mari vase pântecoase de ceramică, numite cratere. Dar aceste vase nu erau folosite doar pentru a păstra și servi vinul. Desenele ce le împodobeau nu aveau doar o funcție ornamentală. Erau moduri estetice de a ancora aceste mituri fundamentale în memorie, prin viața de zi cu zi.

„Tăst show” la Vădăstrița

Sabina Cismaru – bucătărese de voie de nevoie, Benon Sîrbu, Iustin Budulan, Marian Predescu – rapsozi locali la caval, fluiet și acordeon, un grup de

La Vădăstrița, cultura tradițională face parte din viața cotidiană iar oamenii de aici sunt întotdeauna deschiși actului cultural. Fie că este vorba despre primarul Marin Ciupitu, fie că este vorba despre Melania și Ștefan Velica, adevărați fervenți culturali ai localității, oamenii care îi urmează sau îi sprijină reprezintă pilonii culturali pe care se bazează Vădăstrița și care, la rândul lor, însuflă copiilor dragostea pentru cultură.

Aici, la Vădăstrița, într-o zi de mai a anului 2022, am poposit cu o echipă a TVR Craiova pentru a scoate la lumină și a prezenta publicului rețete de gastronomie locală. Emisiunea „Tăst show” realizată de TVR Craiova la Vădăstrița, realizator Doru Ciolacu și echipa sa, cu sprijinul Centrului Județean de Cultură și Artă Olt, Secția P.P.I.S.C.C.P.C.T. prin consultantul artistic Valeru Ciurea și al Primăriei comunei Vădăstrița face parte dintr-o serie de acțiuni menite a scoate la iveală rețete de mâncăruri tradiționale specifice câtorva localități din județul Olt, rețete care urmează a se constitui într-o carte care să trateze bucătăria și gastronomia uitată sau încă folosită a județului Olt.

Acasă la Nicolae Ioana, cunoscută ca Dada, ne așteptau, alături de gazdă, primarul Marin Ciupitu, Melania și Ștefan Velica – organizatori principali, Sabina Rezeanu, Anachia Sîrmon,

șase fete din echipa de dansuri a Școlii Gimnaziale Vădăstrița și interpreta de muzică populară Carmen Budulan care este chiar din Vădăstrița.

Aveam să pregătim un fel de mâncare cum se face doar la Vădăstrița, o ciorbă de perișoare în foi de varză, legate cu ață (sau spânzurate, cum li se mai spune). Gospodăria Dadei arată impecabil deși femeia are o vârstă și ceva probleme de sănătate. Niciodată însă nu a refuzat-o pe Melania Velica atunci când a fost vorba să arate lumii cât de vrednici sunt vădăstrițenii. Așa că în timp ce prietenele sale toacă ceapa, roșiile, ardeii și verdeața, Dada deja „spânzură” prima perișoară din carnea tocată mai devreme, amestecată cu cele necesare - conform rețetei - și învelind-o în foaia de varză parcă pentru a o apăra de clocotul de care va avea parte în ceaunul pus pe pirostrie, în vatra pe care Dada a păstrat-o intactă. Rețeta este oarecum simplă: carne de porc tocată, foi de varză murată, orez, cimbru, legume, bulion de roșii, zeamă de varză și verdeață. Dada ne spune și de ce perișoarele lor învelite trebuie legate cu ață: „**Pentru că noi nu punem ou în compoziție și nimic altceva care să le lege, să le țină**”. Gustul perișoarelor - ne spune Dada - este asemănător celui de sarmale, dar ciorba este ceva mai special, este mai mult „de dregere”. Și varza murată și zeama de varză taie atât grăsimea din carne cât și greața de

după petrecere pentru că această ciorbă este una preparată - de obicei - de sărbători, iarna, atunci când se face oarecum abuz și de carne de porc și de băutură, chiar dacă acestea sunt crescute, respectiv făcute în gospodăria omului.

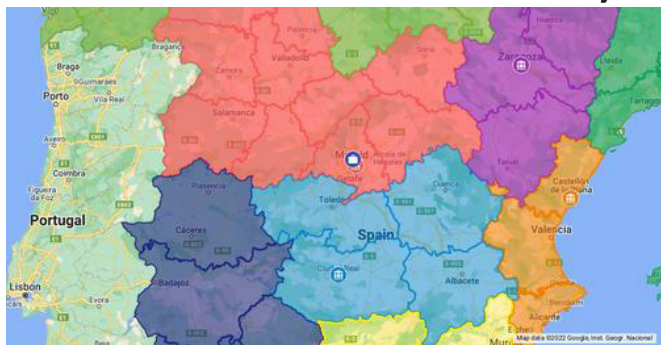
Chiar dacă rețeta este una foarte veche, preluată din generație în generație, gustul, savoarea și... eficacitatea acestui fel de mâncare au făcut să se păstreze în timp. Alături de pirostrie, pe vatră, se află cuptorul în care Dada a copt mai multe pâini care să acompanieze nu numai ciorba de perișoare „spânzurate” ci și friptura de porc cu colăcei de ceapă și usturoi verde, frumos împletite și așezate printre bucățile de carne. Friptura s-a făcut în untură de porc, la tavă, în cuptor, în timp ce într-o cameră alăturată se făceau gogoșile. Închipuți-vă că toate acestea au fost „asezonate” și cu muzică și dans popular, pentru că aici, la Vădăstrița, și acestea s-au păstrat și se păstrează în continuare.

Interpreta de folclor Carmen Budulan este din Vădăstrița și nu putea să lipsească de la acest eveniment din viața satului în care a fost născută. A venit însoțită de tatăl său, Iustin Budulan, un rapsod popular al fluietului care cu siguranță a stat la originea dragostei lui Carmen pentru folclorul și costumul popular din Vădăstrița, pe care le iubește, le poartă prin lume și cu care se mândrește.

Alături de Carmen au fost și câteva fete de la Ansamblul folcloric al localității. Benon Sîrbu și Marian Predescu au fost și ei acolo, unul cu cavalerul iar celălalt cu acordeonul, așa că toată echipa a avut parte de muzică bună. La final, așa cum era și firesc după ce cu toții înghițiserăm în sec pe toată perioada fierberii ciorbei, a coacerii fripturii, a mirosului ademenitor al pâinii scoase din cuptor și al gogoșilor aburinde scoase din ceaun, am făcut o mică ședință foto cu toți participanții și ne-am așezat la masă. Vinul oferit de Marin Ciupitu, primarul Vădăstriței, a mai dezlegat și el limbile așa că am aflat de alte și alte rețete locale pe care, cu siguranță, cândva, le vom face la Vădăstrița.

Harta interactivă a oficiilor consulare românești din Spania

Ambasada României în Regatul Spaniei vine din nou în sprijinul comunității românești cu o hartă interactivă a oficiilor consulare românești din Spania, singurele autorizate să presteze servicii consulare.

Harta este realizată cu ajutorul aplicației gratuite "MyMaps" oferită de Google și prezintă localizarea exactă în teritoriul a celor 8 consulate românești din Spania și zonele de competență ale acestora.

Aplicația permite identificarea cu ușurință a sediilor consulatelor, a zonei de competență

aferente, a datelor de contact pentru fiecare oficiu consular în parte, precum și stabilirea itinerarului spre acestea (folosind navigația GPS), atât cu mijloacele de transport în comun, cât și cu autoturismul personal.

Demersul vine în completarea informațiilor deja oferite pe pagina de internet a Ambasadei României în Regatul Spaniei <https://madrid.mae.ro>, respectiv pe pagina de Facebook a misiunii diplomatice. Echipa CG

Madrid își propune astfel ca în dialogul cu dumneavoastră să existe o abordare constructivă, deschisă și eficientă care să răspundă permanent nevoilor comunității. Suntem convinși că împreună, cu încredere și răbdare, putem construi noi punți de legătură care să conducă la îmbunătățirea activității consulare și implicit a dialogului cu publicul.

Preluare Facebook: Ambasada României în Regatul Spaniei

Informație de interes pentru cei care participă la Târgul de Carte Românească 2022 din Getafe

Informație de interes Ro

Adresa de la Târgul de carte românească 2022:

Calle Calvario 8, Getafe - Madrid - Spania (CASA REGIONAL DE CASTILLA LA MANCHA - IN GETAFE).

Transport public: Autobuzele funcționează de la ora 6:00 dimineața până la ora 0:00. Mai există un serviciu de noapte de la ora 0:00 până la ora 6:00.

Autobuze la Madrid : 441 și 442 , stația se găsește in Getafe Central , aproape de Casa Regional de Castilla la Mancha.

Tren la Madrid : linia Cercanias C4 unde poți lua din Getafe Central , Metro Sur (linia 12) , stațiile cele mai aproape de Târgul de Carte din Getafe Central.

Taxi:

Radio taxi - 916835216 sau 606948383
Taxi Getafe - 689075085.

Stații de autobuz:

Stația Avenida de America(Metro Avenida de America - linia 6).
Stația Sur (Metro Mendez Alvaro - linia 6)

Hoteluri și hosteluri apropiate:

Hotel Carlos III Strada Velasco 7 , 28901 Getafe , Madrid .
<http://www.nacarahotel.com/>

Hostel Colon Strada Fernando Barrachina , 24 , 28904 , Getafe , Madrid - Spania.
<https://www.hostalcolon.com/>

Hotel Dinastia Getafe Strada Becquerel , 6 , 28905. Getafe, Madrid - Spania. <http://www.hoteldinastia.com>

Concurs

"LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ"

Acest proiect este finanțat de:

Organizează:

PREMIU:
Primul premiu : 100 euro
Mențiuni: 50 euro.

Tematica: limba română

Conținut: poezie sau proza românească

Material prezentat:

Video de aproximativ 2 minute

Participanți:

copii români rezidenți în diaspora, cu vârsta cuprinsă între 6 și 14 ani;

Regulamentul: <https://www.facebook.com/traiancordoba>:

Acest concurs face parte din proiectul
ACTIVITĂȚI CULTURALE ÎN 2022 al
Asociației hispano române din Cordoba TRAIAN

Asociația hispano română din Cordoba TRAIAN organizează concursul "LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ" în perioada 01/08/2022 până pe 15/08/2022, în cadrul proiectului Activități culturale în 2022 cu finanțare din partea Departamentului pentru Românii de Pretutindeni (DRP).

Acest proiect are ca obiectiv principal prezentarea și pastrarea identității culturale românești în cadrul comunității românilor din Andaluzia, având ca prioritate tinerii și copiii.

În acest concurs se pot înscrie copii români rezidenți în diaspora, cu vârsta cuprinsă între 6 și 14 ani. Înscrierea o va face unul din părinți în numele copilului prin completarea, semnarea și trimiterea la emailul: as.traiian@hotmail.com sau mesaj privat trimis pe facebook la <https://www.facebook.com/traiancordoba> a fișei de înscriere împreună cu videoul aferent.

Concursul constă în înregistrarea unui material video cu un telefon mobil, cu durata de aproximativ 2 minute și care va fi trimis asociației, la datele de contact de mai sus, împreună cu fișa de înscriere semnată de unul din părinți.

Valoarea totală a premiilor acordate va fi de 200 euro, repartizați după cum urmează :

-Primul premiu : 100 euro

-Mențiuni: 50 euro.

Se vor acorda un prim premiu și două mențiuni. Acestea vor fi acordate în funcție de numărul IMI PLACE și ADOR pe pagina de facebook a Asociației TRAIAN, începând din data de 20/08/2022, data publicării materialelor pe rețelele sociale ale Organizatorului, până pe 30 august 2022. Câștigătorii se vor anunța pe rețelele sociale ale organizatorului pe 31 august 2022, ZIUA LIMBII ROMÂNE.

Regulamentul se găsește pe <https://www.facebook.com/traiancordoba>. În Cordoba, 31/07/2022.

Președinte Asociația TRAIAN
Gheorghe Stan

SHAKESPEARE

a revenit la Craiova ca și când nu ar fi plecat vreodată

Festivalul Internațional Shakespeare de la Craiova este, fără îndoială, una dintre cele mai importante și valoroase manifestări europene și mondiale dedicate marelui Will. Această înaltă apreciere nu este una inventată și supralicitată de noi, organizatorii, cum se întâmplă în atâtea cazuri, ci își găsește locul în câteva dintre comentariile apărute în presa internațională în cei aproape 30 de ani de existență a festivalului. Ediția din anul 2022, gândită și proiectată în parte încă din 2018, s-a înscris pe aceeași traiectorie cu cele care au precedat-o, acordând o deosebită atenție prezenței în program a unor spectacole de cel mai înalt nivel artistic, realizate de regizori de recunoscut prestigiu la nivel mondial, între care Robert Lepage, Silviu Purcărete, Oskaras Korsunovas sau regretatul Martin Tulinus, ca și organizării sesiunilor științifice de comunicări, organizate în colaborare cu Asociația Europeană de Cercetare Shakespeare și Asociația Internațională Shakespeare, atelierelor teatrale studențești, rod al colaborării cu departamentul de teatru al Universității din Craiova și Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică din București, alături de expozițiile, editările și lansările de carte, expozițiile de costume elisabetane și de fotografie artistică, etc. Ceea ce a dat o notă distinctă acestei cea de a XIII-a ediții a fost înaintea de toate numărul amplu al evenimentelor și apoi un accentuat caracter popular al câtorva dintre manifestări, la această calitate contribuind în primul rând spectacolele, concertele și proiecțiile programate în spații neconvenționale, în piețele publice și în cartiere, creându-le locuitorilor Craiovei sentimentul că festivalul, desfășurat la această ediție sub deviza SHAKESPEARE UNIVERSALUL, este un festival „Shakespeare al tuturor”.

Emil Boroghina

Director fondator al Festivalului Internațional Shakespeare

Cea de a XIII-a ediție a Festivalului Internațional Shakespeare s-a desfășurat la Craiova în perioada 19-29 mai 2022, în organizarea Teatrului Național „Marin Sorescu” din Craiova și a Fundația Shakespeare. Craiovenii, dar și numeroși spectatori din întreaga țară și din străinătate, au fost martorii a peste 160 de evenimente artistice. Spectacole de teatru, performance-uri, instalații multimedia, spectacole de teatru VR, concerte, proiecții de film în aer liber, lansări de carte, conferințe și dezbateri s-au desfășurat în treisprezece zone din Craiova adevărând un

eveniment rafinat și intens, unul de top din clasa sa europeană și mondială.

Ediția din acest an, desfășurată după o întrerupere de doi ani (ediția din 2020 s-a desfășurat online), a cuprins spectacole de teatru realizate de către mari regizori ai lumii – Robert Lepage, Oskaras Koršunovas, Silviu Purcărete, mult așteptata producție „The Tiger Lillies perform Hamlet” (regia Marcus Tulinus, Danemarca), dar și premiera spectacolului „Richard al III-lea” realizat de către Bocsárdi László, cu actorul Sorin Leoveanu în rolul principal, o producție

a Festivalului Shakespeare și a Naționalului craiovean. Spectatorii prezenți au putut vedea impresionante spectacole din numeroase țări ale lumii: Canada, Anglia, Lituania, Danemarca, Japonia, România, Germania, Italia, Suedia, Republica Moldova, Italia, performance-uri stradale, spectacole studențești promovate în diferite cartiere ale orașului („Doamnele lui Shakespeare”, regia Alexandru Boureanu) sau la sala „Buia” a Departamentului de Arte și Media al Universității din Craiova („Cumplita noapte”, regia Hariclea Nicolau), „Iulius Cezar” (regia Romanița Ionescu).

Robert Lepage

Marele artist canadian Robert Lepage, căruia UNATC București i-a acordat titlul de Doctor Honoris Causa pe scena sălii „Amza Pellea”, a prezentat spectacolul „887”, o radiografie spectrală a copilăriei sale văzută prin ochii unui matur care evocă anii de formare artistică și spirituală din Quebecul natal, Kelly Hunter (UK) a prezentat valorosul spectacol „Pericles”, iar zeci de personalități au susținut conferințe și au avut intervenții gustate de publicul numeros: George Banu, Michael Dobson, Octavian Saiu, Lawrence Guntner, George Volceanov, Adrian Papahagi, Michel Vais, Yun Keol Kim, Marina Constantinescu, Maria Shevtsova, Ada Lupu, Simona Hodoș, Adrian Mihalache.

La evenimente au participat și ambasadoarea Canadei, doamna Annick Goulet, precum și ambasadorul Japoniei în România, domnul Hiroshi Ueda.

Parteneri principali ai evenimentului au fost Primăria Craiova și Consiliul

„Richard III”, Sorin Leoveanu

Local Municipal, finanțatori: Ministerul Culturii, Consiliul Județean Dolj. Debutul festivalului a fost marcat de prezența ministrului Culturii, Romașcanu, care a susținut o conferință de presă alături de primarul municipiului Craiova, Lia Olguța Vasilescu, alături de președinții festivalului, Vlad Drăgulescu și Ilarian Ștefănescu, dar și de directorul Teatrului Național Craiova, Alexandru Boureanu, de președintele Fundației Shakespeare, Emil Boroghină, președinte de onoare al festivalului, inițiatorul și fondatorul festivalului în anul 1994. Proiectul a fost co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

*

Prima ediție a Festivalului Internațional Shakespeare a avut loc în anul 1994 și s-a desfășurat sub semnul geniului patronului său literar, dar și sub acela al regizorului Silviu Purcărete. La Naționalul craiovean se montase marele său spectacol, „Titus Andronicus”, cu Ștefan Iordache în rol principal, care a făcut carieră pe meridianele lumii. Fondatorul festivalului, dl Emil Boroghină, a ținut ca, de atunci, primul gong al fiecărei ediții să bată la data de 23 aprilie, ziua în care lumea întreagă

„Ofelia”, Japonia

sărbătorește ziua de naștere a lui Shakespeare.

Reputatul om de teatru Paul Taylor a salutat prima ediție într-un entuziast articol publicat în „The Independent”, iar John Elsom a conchis: „noi nu avem în Marea Britanie festivaluri internaționale Shakespeare de valoarea celui de la Craiova”.

George Banu definea Festivalul Shakespeare drept unul de focalizare: „Este un festival extrem de curajos, extrem de radical. Dacă festivalul de la Sibiu este unul de deschidere, cel de la Craiova este unul de focalizare”.

Michel Vais scria în amplul său articol din revista canadiană, „Le Jeu”, că este, „fără îndoială, cel mai important festival din lume, de acest fel, consacrat bardului englez, într-o țară non-anglofonă”. Reputatul critic de teatru și profesor englez Maria Shevtsova afirma în revista „New Theatre Quarterly” că este „un festival uluitor”.

Mai întâi trianual, Festivalul Shakespeare se desfășoară, din anul 2006, o dată la doi ani. Organizat de Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova, de Fundația „Shakespeare”, iar de la a cincea ediție până în 2014 și de ArCub, urmat, din anul respectiv de Teatrul Nottara, Festivalul și-a asociat, cu începere din 2006, și etapa București, lărgindu-și astfel

publicul și îmbogățindu-și paleta manifestărilor, Festivalul Internațional Shakespeare este „opera vieții lui Emil Boroghină”, după cum nota Alice Georgescu în revista „Dilema veche”, 2010. Ediția din anul 2010 s-a desfășurat cu subtitlul, „Constelația Hamlet” (Shakespeare și noua realitate teatrală), iar din anul 2012 s-a numit, „Lumea-i-o scenă și toți oamenii actori”. Ediția din 2014, „Shakespeare al tuturor”, al cărui program Michael Dobson, director al institutului Internațional Shakespeare de la Stratford-upon-Avon, l-a apreciat ca fiind „senzațional”, a fost un prilej de sărbătorire a marelui dramaturg (450 de ani de la naștere), iar cea din 2016 (anul comemorării a 400 de ani de la moartea dramaturgului), a avut ca temă „Shakespeare pentru eternitate”.

Festivalul Shakespeare s-a extins treptat, în timp și în spațiu, adresându-se unor categorii din ce în ce mai largi de public, acoperind din ce în ce mai multe zone unde prezintă spectacolele invitate și proiectând opera scriitorului britanic în eternitate. Așadar, titlul ediției din 2018, „Planeta Shakespeare”, s-a înscris într-o ordine firească, spectacolele aduse în cadrul ediției din 2018 reprezentând toate continentele: Europa, Asia, Australia, America de Nord, America de Sud și Africa. Ediția din 2020 s-a ținut, din motivele astăzi știute, în condiții online. Următoare ediție se va desfășura în anul 2024. Din anul 2025, organizatorii preconizează că Festivalul Shakespeare Craiova poate deveni anual.

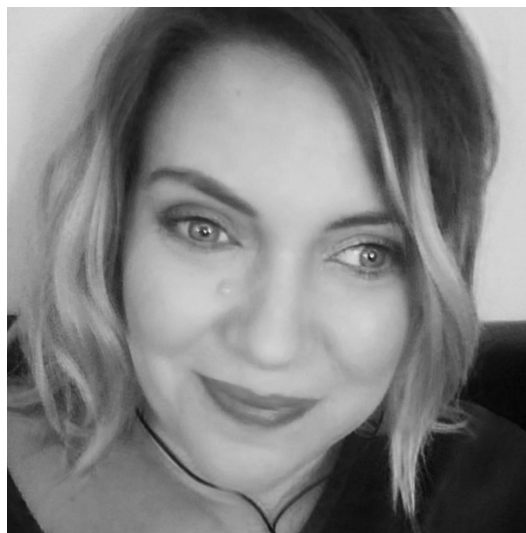
Teatrul Național „Marin Sorescu”, Craiova
Foto: Albert Dobrin, Cristian Floriganță

„Tiger Lilies joacă Hamlet”

Vlad Drăgulescu și Felix Alexa

BALADA

de către Turcia. Ele sunt totodată compuse în mici versuri de 7 picioare, într-un mod mai mult sau mai puțin arbitrar, dar conținând tot atâta farmec poetic cât și cele mai frumoase balade populare ale altor națiuni”.

B. P. Hașdeu aprecia cântecul bătrânesc ca fiind *“un fel de baladă sau poem descriind faptele vitejilor, mai cu seamă ale haiducilor și reprezentând toate elementele din care s-ar putea forma o epopee națională”.*

Definițiile primilor admiratori ai baladei se mărginesc, așadar, la sublinierea caracterului ei istoric, social și eroic, fără a insista asupra realizării artistice și complexității armonice a cântecului bătrânesc.

Un moment important pentru dezvoltarea interesului și ideilor despre balada populară îl marchează activitatea lui G. Dem. Teodorescu. Autorul celei de-a doua importante colecții de Poezii populare XX române (1885) completează definiția, surprinzând, în afară de elementele de conținut, și elementele de formă legate de *“zicerea”* baladei la nuntă sau cu ocazia unor festivități. Baladele sunt *“povestiri poetice despre persoanele, acțiunile și momentele istorice”, “cuprind legende despre forțele și lucrurile din natură”, “descrieri colorate despre întreprinderile vitejilor și haiducilor”, “zugrăvirea cu de-amănuntul a datinilor practicate de strămoși, în viața lor publică și privată”.* Ca o concluzie, de asemenea culegătorul mai arată că: *“mesenii sunt răsfățați nu atât de aria melodică a cântecului sau de vocea dulce și puternică a cântărețului, cât de fidelitatea memoriei lui, de talentul ce-ar avea de a zice, adică de a rosti, declama și modula nesfârșitele cântece (...), constând fiecare din mai multe sute de versuri”.*

G. Dem. Teodorescu vorbește de o artă și tehnică *“a zicerii”*, schițează puncte de vedere ce privesc stilul și compoziția baladei făcând astfel considerații de teorie folclorică.

Al. I. Amzulescu este cel care definește cântecul

bătrânesc în toată complexitatea lui, arătând că acesta este *“cântecul tradiției noastre populare, în care pe mai multe sute de versuri, melodia se îmbină cu <<zicerea scandată>> cântând și povestind totodată acțiuni eroice, uneori cu caracter fantastic-legendar - asemănătoare basmelor, alteori cu un vădit miez istoric-real, sau felurite întâmplări dramatice impresionante, cu caracter nuvelistic.”*

Încercările de definire a baladei sunt mult mai multe, toate însă gravitând în jurul aceluiași caracteristici: subiect de un anumit dramatism, execuție pasională, interpretare nuanțată. Există numeroase diferențe zonale în ceea ce privește modalitățile de interpretare a recitativului. În vreme ce în majoritatea regiunilor țării, cântecul bătrânesc este însoțit de o melodie specială, în Transilvania, acesta împrumută melodia lirică a doinei. În zona dunăreană, se întâlnesc două modalități de interpretare; în Muntenia, este folosit recitativul melodic, în Oltenia, recitativul declamant.

Cu toată varietatea lor însă, cântecele bătrânești, ca și întreaga noastră creație populară, demonstrează unitate în diversitate.

Al. I. Amzulescu constata *“marea și deplina unitate a genurilor și speciilor poeziei noastre populare, în tot cuprinsul ariei noastre lingvistice și folclorice, din Timoc și Dobrogea până în Maramureș și Bucovina.”* Această unitate, concluziona cercetătorul, *“constituie negreșit expresia specifică, pe cuprinsul fruntariilor naturale ale României.”*

O particularitate a baladei populare românești este calea orală pe care s-a transmis vreme de veacuri, spre deosebire de creațiile occidentale analoge, care au circulat și sub forma de tipărituri volante. Creat de oamenii simpli din popor, cântecul epic a circulat și s-a răspândit în decursul timpului pe toată aria teritorială de limbă și muzică românească tradițională. Alături de balade s-au perpetuat în același mod, pe teritoriul Carpat-

Prin valoarea deosebită a conținutului de idei și sentimente ca și prin frumusețea și complexitatea formei poetico-muzicale, cântecele epice alcătuiesc unul dintre cele mai însemnate capitole ale patrimoniului nostru folcloric. Alături de Luceafărul lui Eminescu, de Coloana Infinitului înălțată de Brâncuși, în rândul capodoperelor nepieritoare prin care în cursul veacurilor geniul creator al poporului nostru și-a adus contribuția originală la îmbogățirea tezaurului artistic al umanității, se înscriu la loc de frunte și Miorița, Meșterul Manole, Toma Alimoș, nestematele cântecului nostru bătrânesc.

Scriitorii și luptătorii patrioți din generația de la 1848 sunt cei dintâi care, îndreptându-se cu luare aminte spre comoara culturii noastre populare și “descoperind folclorul” și-au mărturisit entuziasmul sincer pentru cântecele bătrânești, în care au simțit că se întruchipează unele dintre cele mai de preț realizări ale artei noastre naționale. Așa se și explică de ce V. Alecsandri, *“ajutat”* de bunul său prieten, Al. Russo, inițiind activitatea de publicare a poeziei populare și realizând, de fapt, întâia culegere cuprinzătoare și reprezentativă de folclor românesc, a tipărit cu precădere tocmai cântecele epice, din care a întocmit cele două volume de Balade, publicate în anii 1852 - 1853.

Se poate afirma deci, fără exagerare, că balada e, poate, din ansamblu creației noastre folclorice, *“genul”* cel mai temeinic cercetat și dezbătut, de când preocuparea pentru culegerea și publicarea folclorului s-a impus drept una din sarcinile de competență ale culturii noastre naționale.

Varietatea tipologică a acestei specii literare a dus implicit la o varietate de definiții care au încercat să surprindă esențialul. În 1852 V. Alecsandri numea baladele *“mici poemuri asupra întâmplărilor istorice, asupra faptelor mărețe, comori neprețuite de simțiri duiioase, de idei înalte, de notițe istorice”.* După aproape un sfert de veac, Al. Odobescu completa definiția, accentuând caracterul eroic al baladei: *“mici poeme amintind faptele eroice legate fie de vechi domni, boieri sau eroi ai țării, fie de acea clasă de hoți patrioți numiți haiduci care, asemenea outlaws-ilor din Scoția, s-au luptat prin păduri și munți împotriva jugului domnilor fanarioți impuși în ultimul secol Principatelor Române*

Danubian, numeroase alte creații din domeniul literaturii și muzicii, toate alcătuind o valoroasă cultură orală, pe care trebuie să o înțelegem ca pe *“un uriaș mecanism care asigură dăruirea și nemurirea cuvântului”*.

Referindu-se la puterea logosului și treptele tradiției ca *“fir viu al vorbirii care trece de la om la om, de la bătrân la tânăr, de la o generație la alta”*, I. Panzaru enumera patru faze, care asigură transmiterea culturii unui popor: însușirea textelor; studiul limbii acestor texte; pătrunderea sensului cultural al celor memorate; extragerea maximelor, sfaturilor practice și deciziilor din materialul acumulat. Această teoretizare este valoroasă, din punct de vedere didactic, deoarece sugerează etapele unei posibile abordări a textului baladei.

Un rol deosebit în păstrarea și transmiterea activă a cântecului bătrânesc îl au, negreșit, rapsozii populari (țărani și, mai ales, lăutari, de cele mai multe ori bărbați și mai rar femei) care au deprins meșteșugul *“cântării”* baladelor cel mai adesea de la părinți sau din mediul apropiat, din familie sau din localitate.

Una dintre cele mai inspirate și mai evocatoare descrieri ale *“zicerii”* baladei o dă N. Iorga: *“Balada se cântă, sau, mai bine, se zice. Zicerea aceasta e o recitare melodică. Putem spune că partea de cântec întovărășește partea de poezie, o recheamă în minte - căci altfel omul nu e în stare a da nimic - o întreține, îndemnând și încălzind “pe zicător”, adaugă și o preschimbă însă, prin căldura creatoare care-l cuprinde pe acesta încetul cu încetul. O rimă repetată la fiecare pereche de versuri, ar fi o piedică. Prea s-ar cere mult de la acela care “zice” dacă ar fi să știe pe de rost atâtea balade. De fapt, sunt rime pe care le întâlnești în același cântec dar interpretate diferit de oameni diferiți. Ele sunt niște cuceriri tehnice așa de însemnate, încât nu se pot uita lesne. Plac prea mult pentru a nu se opri în amintire. Și ele sunt de folos, slujind ca niște puncte de orientare și regăsire. Baladele se deapănă în sunetul încet,*

discret, umbrat al cântecului, nu în saltul eroic al rimelor îndrăznețe, alunecând de la un vers la altul pe forme comune verbale, care se pot înlocui cu cea mai mare ușurință. Cântecul dă ritmul, el statornicește lungimea și felul versului; peste rimele cele mai dese, care se preschimbă neconținut între sine, povestea se desfășoară bine ritmată, potrivită pe deplin cu acel cântec călăuz și tovarăș, care merge el înainte și face ce vrea din ce vine după dânsul; iar, din loc în loc, fulgeră o rimă rară, arătând cântărețului că nu s-a înșelat, că, da, acesta e drumul cel bun, că fără a merge tocmai pe urmele înaintașilor săi, el a atins punctul care trebuia atins și de unde valea se lămurește mai departe”.

Acest amplu citat l-am inserat deoarece considerăm că surprinde în mod fericit caracterul intim și subtil al legăturii dintre cuvânt și muzică.

Este necesar de menționat că în timpul interpretării baladei *“publicul”* ascultător urmărește cu atenție desfășurarea cântării, se entuziasmează puternic la succesul eroilor și suferă împreună cu cântărețul pentru insuccesele parțiale sau episodice ale eroului, exprimând acestea prin râsul aprobator, alteori plânsul compătitor și, de cele mai multe, ori prin chiote, strigăte de admirație și de încurajare pentru cântăreț. Există astfel o adevărată simbioză spirituală între interpret și ascultătorii săi, care, în procesul desfășurării vii și spontane a vieții folclorice, asigură și întreține *“căldura”* epică ce însuflețește pe interpret în desăvârșirea expresiei artistice a variantei sale, totdeauna mai mult sau mai puțin improvizate.

Constatăm, cu părere de rău, că mijloacele de învățământ existente nu cuprind suport media cu imprimarea baladelor aflate în manualele școlare așa cum *“se zic”* ele în cadrul care le-a generat. Utilizarea unui astfel de material ar pune în fața elevilor un exemplu autentic de baladă, în toată complexitatea ei. În mod obișnuit, elevii rămân cu impresia că balada este doar o creație poetică. Procurarea înregistrărilor respective nu este la îndemâna oricărui profesor, pentru obținerea lor fiind necesară solicitarea Arhivelor de folclor sau a unor specialiști.

Când se vorbește de interpretarea baladei - în măsura posibilului - sensul textului și pătrunderea în profunzimea sa, ideal este să ne adresăm direct textului, nu bănuielilor, nici intuițiilor. Textul este obiectul cercetării noastre, deci nu trebuie să-l pierdem din vedere ci, mereu cu încredere să revenim la el, convinși fiind că numai el ne poate deschide o poartă spre înțelegerea sa și spre vibrație. Numai rămânerea lângă operă permite *“ca micile noastre suflete să răsună împreună cu cele mari și să se ridice împreună cu ele în universalitatea spiritului”*.

Aportul literaturii populare și influența ei asupra literaturii culte sunt de o însemnătate deosebită, ocupând o poziție aparte în cadrul european: *“Condițiile pentru o literatură cultă lipsind, s-a dezvoltat lent, organic însă, una din cele mai compacte creații folclorice, încât se poate spune că aceasta a reprezentat mult timp conștiința de sine a poporului român. Până la Alecsandri și Eminescu, chiar după ei, nota Ion Pillat, poezia populară a deținut față de creația cultă același rol pe care-l au, în alte literaturi mai vechi, perioadele lor clasice. Pe când alte literaturi au beneficiat de modelele clasicismului și Renașterii, literatura română, fără să fi rămas străină de impulsurile de la Atena, Bizanț și Roma, s-a instalat pe fundamentul generos al folclorului, crescând prioritar din propria ei substanță. Situându-se pe temeliiile unui clasicism folcloric, aceasta a constituit mai mult decât niște pregătiri: o sursă și un model. Cele câteva legende consemnate de Ion Neculce înainte de 1745 (O samă de cuvinte), preceda cu două decenii culegerea englezului Thomas Percy. În esență, folclorul a generat la români un stil cu un pronunțat caracter de clasicitate, verificându-se astfel opinia lui Lessing “că popoarele, în fazele culturii tinere, urmează spontan principiile frumosului clasic”*.

S-a neglijat aproape cu totul ceea ce au deprins și asimilat cultura și literatura de tip folcloric din viața culturii citadine. Realitatea este că, *“încă de la originile ei, orizontul culturii noastre populare a fost deschis spre toate zările, ale Orientului ca și ale Occidentului, asimilând doar ceea ce putea deveni substanță proprie”*.

Prin bogăția impresionantă și marea diversitate a variantelor dar mai cu seamă prin greutatea specifică a conținutului și formei, cântecul bătrânesc (și îndeosebi eposul eroic: voinicesc-vitejesc-haiducesc) ocupă un loc și o importanță aparte în ansamblul creației noastre populare. Apropiat și legat prin numeroase fibre intime, în trecerea veacurilor istoriei, de creația asemănătoare a vecinilor - mai ales sârbi și bulgari, el este totuși profund original și propriu geniului creator al poporului nostru, fiind în multe privințe un mesaj de neuitat al gloriei străbunilor care l-au zămislit și ni l-au transmis ca una din cele mai de preț podoabe ale artei noastre naționale.

Laura Cătălina Dragomir
Consultant de specialitate: prof. gr. I Ana Fedor

Foto: Grupul statuar „Toma Alimouș” sculptor Mara Bâscă

LEGISLAȚIA ÎN VIGOARE ȘI

ROMÂNII DIN STRĂINĂTATE

Pornind de la împrejurarea că, potrivit dispozițiilor art. 7 din Constituție „Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt”, au fost adoptate o serie de acte normative, și anume: Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată (Publicată în Monitorul Oficial nr. 227 din 25 martie 2019), Legea nr. 321/2006 privind regimul acordării finanțărilor nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului pentru Românii de Pretutindeni pentru această activitate, republicată (Publicată în Monitorul Oficial nr. 215 din 9 martie 2018), Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată (Publicată în

Monitorul Oficial nr. 261 din 22 aprilie 2009), Legea nr. 86/2016 privind instituirea centrelor comunitate românești în străinătate (Publicată în Monitorul Oficial nr. 347 din 6 mai 2016), Hotărârea de Guvern nr. 857/2013 privind organizarea și funcționarea Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni (Publicată în Monitorul Oficial nr. 692 din 13 noiembrie 2013). Din punctul de vedere al documentelor internaționale cu referire la protecția românilor de pretutindeni menționăm : Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (ONU) 217(III)C -Soarta minorităților, din 10 decembrie 1948, Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 212/1974 (Publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974), Declarația Organizației Națiunilor Unite (ONU) asupra drepturilor persoanelor aparținând minorităților etnice, lingvistice și religioase, 1992, Convenția - cadru privind protecția minorităților naționale (STE nr. 157), intrată în vigoare la 1 februarie 1998, ratificată de România prin Legea nr. 33/1995 (Publicată în Monitorul Oficial nr. 82 din 4 mai 1995), Carta Europeană pentru Limbile Regionale sau Minoritare (STE nr. 148), intrată în vigoare în martie 1998, ratificată prin Legea nr. 282/2007 (Publicată în Monitorul Oficial nr. 752 din 6 noiembrie 2007), Rezoluția 1335 (2003) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la tratamentul preferențial al Minorităților naționale de către statul de origine, Recomandarea 1735 (2006) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la conceptul de națiune.

Trebuie precizat că, spre deosebire de majoritatea statelor care au inclus astfel de prevederi în Constituțiile lor, România a adoptat destul de târziu un act legislativ care să concretizeze dispoziția Constituțională, dacă nu includem în această categorie cele câteva acte de executare adoptate în special în domeniul învățământului și unele inițiative în plan instituțional legate de crearea unor structuri fie în subordinea Prim-ministrului, fie în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, fie în cadrul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Tot ca un element de originalitate al reglementării române în materie, ținând seama și de faptul că standardele internaționale fac vorbire de actul autoasumării identității (etnice), Legea nr. 299 /2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni solicită o declarație pe propria răspundere pentru ca o persoană să poată deveni titular al drepturilor acordate, evitând astfel emiterea oricărui document care i-ar putea atesta acestuia o calitate anume. Modificarea adusă actului normativ aproape imediat după intrarea sa în vigoare prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 10/2008 vizează drepturile persoanelor aparținând „comunităților românești din afara frontierelor României”, indiferent că este vorba despre „comunități istorice sau de dată recentă”. O modificare mai recentă, adusă prin Legea nr. 224 /2018, face vorbire despre „persoanele aparținând minorităților naționale, minorităților lingvistice sau grupurilor etnice autohtone române sau care aparțin filonului cultural și etnic românesc, existente în statele din vecinătatea României și alte state, care își asumă identitatea etnică, lingvistică și culturală română față de autoritățile române, indiferent de etnonimul folosit”.

Promovarea protecției față de români din afara granițelor nu impiedică asupra relațiilor pe care România le întreține cu statele lor gazdă și nu influențează obligațiile pe care aceștia le au față de respectivele state gazdă. Instituirea unei astfel de obligații pentru statul român nu face decât să impună o conduită specifică autorităților publice, indiferent că acestea au atribuții în domeniul relațiilor externe sau nu. Cu titlu de exemplu, prevederea din fosta Lege a Pensiilor care condiționa dreptul la pensie de domicilierea pe teritoriul României încălca dispozițiile art. 7 din Constituție, rezultatul său nefiind acela de stimulare și întărire a legăturilor dintre stat și românii din afara granițelor, ci unul total opus.

Titi SULTAN, realizatorul emisiunii “Realitatea în Politică” la postul național de televiziune Kapital TV și “Revenirea la normalitate” la Inedit TV”, Specialist in drept constituțional și parlamentar

“Oamenii dau mereu vina pe circumstanțe pentru ceea ce sunt. Eu nu cred în circumstanțe. Oamenii care se descurcă în lume sunt oamenii care se ridică în picioare și caută circumstanțele pe care le doresc iar dacă nu le găsesc, și le fac singuri.”- George Bernard Shaw

Trăind cu așteptări pozitive

A avea așteptări pozitive înseamnă a te uita la un anumit set de circumstanțe și a găsi binele în situațiile în care ești plasat. O astfel de gândire te poate ajuta să faci față provocărilor și îți poate îmbunătăți calitatea vieții. Cu toate acestea, așteptarea pozitivă atinge un alt tip de putere. Este nevoie să ai o atitudine pozitivă, la un alt nivel. Așteptarea pozitivă reprezintă ideea de a aștepta rezultatele pe care le dorești în viață și de a crede că le vei primi. Cred că fiecare dintre noi, în afaceri sau în vânzări, ne putem îmbunătăți foarte mult experiența de lucru pe măsură ce încorporăm așteptările pozitive în viața noastră.

Așteptările pozitive încurajează stabilirea unor obiective stimulative și valoroase, care motivează și inspiră. Studiile psihologice au demonstrat frecvent că așteptările, pozitive sau negative, tind să devină realitate. O stare mentală de învingător -determinarea de a profita din plin de fiecare situație sau proiect-produce performanțe remarcabile atât la nivel de grup, cât și de individ.

Un element cheie al așteptării pozitive este

ACȚIUNEA! Sunt oameni care cred că pot obține ceea ce își doresc doar dacă se gândesc (pozitiv) la anumite lucruri fără a acționa în direcția corectă. În toată această ecuație acțiunea este esențială. Iar pentru a acționa avem nevoie de pregătire atât mentală cât și fizică. De aceea sunt necesare anumite instrumente (de ex: un sistem corect de setare de obiective) care sunt menite să ne sporească eficiența iar familiarizarea cu ele ne va ajuta întotdeauna să obținem rezultatele dorite.

Toți oamenii care au succes își doresc cu ardoare acest lucru și se așteaptă să obțină succesul – indiferent de situația în care se află sau de provocările pe care le întâmpină. Asta înseamnă optimism pur - înseamnă să trăiești cu așteptări pozitive.

*Potârniche Camelia
Partener LMI Romania & LMI Spain*

Nicolae Coande - „Vreau să fiu un poet, dublat de un strateg care conduce un grup la victorie”

Continuarea interviului din numărul 10

-Noutatea trezește rezistență. Ai publicat la Blecher. Ți s-a reproșat că ai mers după un triumf de piață?

-Înțeleg că mă suspectezi. Și tu, Brutus!? La Casa de Editură „Max Blecher” (de ea vorbești) am fost invitat de poetul Claudiu Komartin să public. Claudiu cunoaște foarte bine poezia românească, de ieri și de azi, iar propunerea sa era onorantă. Nici prin cap nu mi-a trecut că aș viza vreun triumf de piață, cum spui tu. De altfel, triumf de piață în poezia noastră nu există, cu excepția unor cărți intens mediatizate de marile edituri (câte sunt). Aș putea da și exemple, dar mă opresc (experiența ultimă a lui Mircea Cărtărescu, cu un volum de poezie scris în corsetul pandemiei, e mai degrabă irelevantă: o carte sub cota sa, vândută ca un țipăt dislexic, cu strategii editoriale care nu ajută poezia).

Când am publicat în 2015 primul volum la Blecher, „Nu m-au lăsat să conduc lumea”, aveam două premii ale Uniunii Scriitorilor din România. Nu de notorietate duceam lipsă eu, dar triumf de piață, vezi bine, nu avusesem. Nu am avut nici după, chiar dacă volumele de poezie editate de Claudiu se regăsesc în librării și merg la târgurile de carte din România. Niciodată nu am știut câte cărți s-au vândut din tiraj și nici nu am întrebat.

Claudiu mi-a dat de fiecare dată câte cărți am cerut, iar eu am făcut și lansări, iar sumele încasate au revenit editorului. La cea recentă, „Nu sunt eu bestia”, nu am făcut lansare în Craiova, doar în București, la Londohome. Ulterior, am oferit cărți unor cunoscuți, dar și câtorva critici literari de la 4-5 reviste din țară. Triumful de piață – acum mi-a intrat ca un cui în cap expresia asta a ta – nu era în vederile mele nici când am luat Premiul „Mihai Eminescu” al Academiei pentru placheta „Plagiator. 1962”, apărută la o editură mică din Tg. Jiu („Măiastra”), unde eu mai publicasem

(îngrijire proprie) două antologii: „Vorbala” și „Persona”. Cartea, care ar fi trebuit să apară inițial tot la Claudiu, nu a strâns cronici multe (editură mică, de), dar a atras atenția dlui Ion Pop, cunoscut critic literar, care a propus-o pentru premiul de care am amintit. Eugen Simion, Mircea Martin, Ana Blandiana și Ileana Mălăncioiu au votat pentru mine. M-am bucurat ca un copil, dar cumva timid, de acest premiu la care nu mă gândisem vreodată. Nu puteam să-mi închipui că aș putea lua un premiu al Academiei, un poet nu se gândește la așa ceva. Premiile trebuie să vină când nu te aștepți, nu te pui la coadă cu bon de ordine.

Da, noutatea stârnește rezistență. Și, uneori, resentimente.

-Cum îți calibrezi existența, ce lucruri petrecute în viața ta ți-ar plăcea să se repete?

-Dacă ne uităm în regimul armelor și munițiilor, calibrul meu variază între un Colt Magnum 45 (un boomer estet, cum m-a catalogat recent un tânăr critic-armurier) și o pușcă veche, cu care trăgea Creangă după ciori în secolul XIX (un chopper cărunt și colțos, după formula altui critic memorabil). Nu mă omor după arme, însă, așa că o anume calibrare a mea țintește doar banda îngustă a luminii pe care spiritul sare ca Iepurele de Martie al lui Lewis Carroll: aici, acum, într-o clipită, dincolo. Totuși, în fața voastră. Preocupat de cele ascunse de la facerea lumii, îmi închipui câteodată că sunt Dali-ul de șase ani, cel care trage de colțul mării, sub care se odihnește un câine somnoros. Mediterana mea este o carte lichidă pe care literele se șterg imediat ce sunt scrise (o s-o vedem la toamnă, la Mojăcar, iar tu vei citi în spaniolă, pe falezele de nisip care duc spre ea, din poemele mele de tine traduse). Așa că nu știu ce ar trebui să repet, de vreme ce nu am văzut mai nimic pe lumea asta. Vara, ca oricare ins care a pășit pe planeta asta stranie, mă prinde un dor de ducă, un călător fără bilet, doar cu un rucsac și cu trei mări în coastă, ca pe Ulise al lui Saba, neconsolatul,

Nicolae Coande s-a născut pe 23 septembrie 1962 la Osica de Sus, în valea Oltețului. Locuiește în Craiova, unde propune întâlniri cu scriitori, poeți și artiști – *pentru ca gustul literaturii și aroma prieteniei să nu piară în oraș.*

A publicat zece cărți de poezie și două antologii personale. A debutat cu placheta de poeme „În margine” (Ramuri, 1995), premiată de Uniunea Scriitorilor din România, după ce în 1988 a primit premiul revistei „Ramuri”, acordat de Marin Sorescu. Pentru aceeași carte a primit în 1995 Premiul Festivalului „Nichita Stănescu”, Turnu Severin (președinte de juriu, Cezar Ivănescu). Cea mai recentă carte de poeme: „Nu sunt eu bestia” (Casa de Editură Max Blecher, 2022). A publicat opt culegeri de publicistică, eseuri, critică literară. Cea mai recentă carte de critică literară: „Manualul vânătorului de poeți”, I-II (Ed. Hoffman, 2021). A primit două premii ale Uniunii Scriitorilor din România (1995, 2003). În 2019, Academia Română i-a acordat Premiul „Mihai Eminescu” pentru volumul „Plagiator ‘1962” (Ed. Măiastra, 2017).

cel silit să privească marea din depărtare: „Astăzi regatul meu/ este acel domeniu al nimănu. Pentru alții/ își aprinde luminile portul; neîmblânzitul/ meu spirit încă mă-mpinge spre larg,/ și dureroasa iubire de viață.”

De ce să repeți, când sunt atâtea de făcut: insule cu elice, continente gemene, țărături cu dantela jupei celei mai frumoase naiade, pe care se mai vede copita centaurilor care alergau după nimfe. Bătrânul Homer, cu ochii săi întorși în viscerale lumii sale, a văzut cândva totul – iar noi acum visăm să refacem Troia, a nu știu câta oară. Dar pentru asta, Ahile trebuie să fie înfrânt...

-S-a produs democratizarea criticii de întâmpinare. Se poate ierta diminuarea exigenței?

-A fost o vreme când lucrurile păreau clare: criticii scriau despre poeți, poeții scriau poezie și beau nectar și ambrozii făcute de cei care fac nectar și ambrozie – ambrozienii. Regii ocărâmuiau, acolo unde nu o făcea fulgerul. Însă lucrurile nu stăteau chiar așa, încă de pe atunci. Nu doar Roberto Bolaño, dar și Marcel Proust, mai înainte, erau de părere că dacă vrei să iei urmele unui poet trebuie să trimiți după el alt poet. Acum în „vârsta de fier”, există o rutină a specializării (din mult plastic), care face ca tehnicile de interpretare (ne referim la literatură) să fie împrumuturi, coji ale unei științe vesele care se numea cândva Hermeneutica Totalității Bănuite. Azi, ea operează cu nume schimbat – unul dintre ele ar putea fi Era Digitală din Săptămâna Pre-Apocaliptică a Ultimului Om, Holismul Statistic Pendulatoriu sau mai scurt: Avaria Neuromantică (pentru explicații alternative vă stă la dispoziție antropologul american Bradd Shore).

Studiile multidisciplinare îi mai acordă criticii zise de întâmpinare un rolișor, unul de cenușareasă a zonei, bună să lustruiască lampa stinsă de care vorbea Eminescu într-un vers ironic dedicat unui „armano-grec lingău cu două fețe: Făclie nu-nemțescul tău opaiț”.

Nemțizarea s-a produs, iar teoria literară vine azi înaintea literaturii, mai ales după experimentele de la CERN (Large Hadron Collider) care vor descoperi particula lui Dumnezeu și poate felul în care El citește cohorte de hermeneuți plecați în decodarea Textului ultim. Adesea critica literară din revistele noastre e inept-camaraderescă, curtenitor protector sau suav concentraționistă: noi și ai noștri. Cei din redacții scriu despre cei din redacții – nu se refuză nimic. Lipsesc bărbații ăia albi care să spună ce e mai e și negru. Ca unul care a scris „Manualul vânătorului de poeți”, critică oarecum foiletonistică, impresionistă și chiar de gust, m-am abținut să produc note la subsol care să arate ce am citit înainte de a citi... poezie. Comentând cartea mea, un universitar ca dl Ștefan Borbely a opinat chiar că... așa trebuie scris despre poezie:

„O face recurgând la un instrumentar epistemic cosmopolit diferit, extras din personismul lui Frank O'Hara (1959), din Contracultura americană a anilor '60 (Ginsberg, Kerouac, Burroughs etc.) sau din referințe despre Whitman și, mai ales, Ezra Pound, ceea ce înseamnă un alt orizont epistemic decât cel autohtonizant, în care un poet devine însemnat doar fiindcă se trage din Nichita Stănescu sau Mircea Ivănescu. Aerul pe care-l respiră Coande e altul decât al criticii noastre tradiționale, el fiind cel corect, în opinia mea, dacă avem în vedere ozonul cosmopolit pe care-l respiră – în general dezabuzat, ironic sarcastic, mă grăbesc să adaug – majoritatea poezilor recenți de la noi. Coande strecoară cu lejeritate în textele sale nume precum John D. Caputo, Freddy Mercury, Abbas Kiarostami etc., decantează cu ușurință vortexul șamanic sau psihedelic al multor texte beat sau rock, deschiderea cosmopolită

a literaturii noastre recente fiind, pentru el, o axiomă cu valoare generativă, epistemică.” (Din interior, Contemporanul, nr. 4/2022).

Mă laud și eu, firește (sunt poet, am naturelul simțitor), dar tot mai cred că a recepta critic e întâi de toate o chestiune de gust și abia apoi de știință. George Steiner depistase deja acel grup tot mai compact pe care îi numea aficionados of „theory” și propunea în locul acestor dispute și bifurcații care amintesc de Bizanțul decadent pur și simplu „să citim bine” pentru a simți prezența vie a operei: cititorul atent trebuie „să angajeze iminența prezenței simțite într-un text la fiecare nivel de întâlnire”.

Știință se va mai face, dar gustul se împuținează pe zi ce trece.

Ca să zic așa, papilele se subțiază primele. Noi nu mai gustăm, lingem. Poate că literatura tot mai celofanizată (băgată în vid, să reziste în criogenice instrumente de măsurat trecutul) și mai complicată care se face azi... în China (nu tot se fabrică acolo tot ce ne trebuie în Europa și restul lumii?) va supraviețui omului, dar merită? Însă, dați-mi voie să cred că există o corelație fină între gust, pipăit și... interpretare, chiar cu normele canonicității critical theory așezate frumos lângă o carte pe care tocmai o citesc. Sau o scriu. Vor mai fi oameni de gust și oameni de expertiză, cititori demodați și alții care știu ce a fost în capul autorului. Unii pe alții nu se exclud, chiar dacă nu se înghit. Când citesc un poet, că e Whitman sau G. Bacovia, nu mă gândesc la modelul lingvistic propus de Jakobson și nu pândesc semnele lui Saussure, ci mă scald în câmpul de energie whitmanian sau bacovian care le conține cu asupra de măsură. Critica iese din mantaua literaturii, așa cum fantoma lui Akaki

Akakievici revine pe pământ pentru că în existența anterioară i-a fost furat obiectul și nu poate lăsa așa ceva nepedepsit. Adică, „neinterpretat” până la capăt.

-Sunt o femeie care invită la întrebări un bărbat. Seducția e un analgezic?

-E ca la dans: invită ea, dar el a provocat mișcarea (părea atât de inocent). Eu nu sunt un dansator bun, dar pot coregrafia în minte pașii cei mai buni. Când scriu, mă redescopăr în postura de dansator cu mine însumi, dar nu pot evita confruntarea. Și dansul e o luptă, iar seducția nu poate lipsi. Totuși, bărbații care vorbesc mult nu pot fi seducători serioși. E nevoie de puțin mister, tăceri subtile, un joc în doi în care poezia e victimă sigură, iar seducătoarea își creează regia unui spectacol al cărui final doar ea îl știe. Medeea și mașinile ei de luptă. Iason cel dinainte învins. Literatura este adesea o femeie care obține ce vrea de la un bărbătuș care uită experiențele anterioare și debutează mereu. În asta constă arma lui de forță. Sigur, sunt și seducători cu patalama care cunosc minutul victoriei, tacticile de atac și repliere: nu sunt eu ăla. Însă în poezie, când scriu și mă proiectez pe mine pe pânza Penelopei, sunt un tip leal, curajos, bucuros să ofer adversarului versiunea mea cea mai bună, atent la echipaj și prietenos cu Polifem. Circe e mai primejdioasă, acolo, în vale, la Mojácar, unde drumul printre lămâi și portocali se varsă, cu tot cu pași în marea cea veche. La final, arheologii vor găsi două amfore care s-au băut una pe cealaltă. La mulți ani, azi e ziua ta!

Castellon-Craiova, 1-8 iulie, 2022
Interviu de Laura Cătălina Dragomir

Concurs de manuscrise

poezie și proză
anual, între 1 aug. și 15 sept.

Publicare și lansări
la Gaudeamus și Dublin

GRATUIT,
însă pentru cei mai buni!

Manuscrisele se trimit la
publicare@itaca.ie

Numai cărți nepublicate.
Autori peste 18 ani.
www.itaca.ie

Edităm Revista Itaca

Înființată în 2013,
Revista Itaca publică exclusiv
scriitori români din diaspora.
Este ilustrată cu lucrări ale
artiștilor plastici români,
de asemenea, din diaspora.
Are peste 200 de colaboratori.

Adresa de contact:
revistaitacadublin@gmail.com
www.itaca.ie

Itaca is a publishing house

that publishes books in electronic,
audiobook and paper formats.

We provide cover (3D optional),
technical editing, printing, eBook,
website merchandising.

For other publishing features
contact us for a personalized price.

The author will receive 10 copies
and 50% from sale price.

6 copies of each published book
will go to The National Libraries
in UK and Ireland.

All manuscripts or information
requests should be sent to:

publishing@itaca.ie

www.itaca.ie

SCURTĂ ISTORIE A ROMÂNILOR PE ÎNȚELESUL TUTUROR

APARIȚIA ROMÂNILOR ÎN SPAȚIUL CARPATO-PONTO-BALCANIC

Col.(r) Dr. Mircea Dogaru

Românii și conștiința identității

care se vor dovedi creștini cu nume gen: *"Radu", "Stan", "Păducel", "Ana"* și care își spuneau *"rămâni"*. Prinzând rădăcini în Almopia, Ardeea, ei vor intra în istorie ca *"megenoromâni"*, vorbind cel mai apropiat dialect sudic, de *"daco-română"*. Urmașii lor, răspândiți azi pe mapamond, mai subzistă în regiune, în faza finală de asimilare, în 8 așezări din Grecia și 3 în Macedonia, dintre care numai într-una își păstrează compact limba.

În cadrul colaborării militare cu barbarii slavo-asiatici, aceștia au învățat de la români, potrivit acuzelor bizantine *"să aibă față de noi (de romei-n.n.) o ură fără de moarte și să o transmit spre veșnica amintire din generație în generație"* (Ioannes Catabalon). Colaborarea a adus însă pentru *"vlahii cei viteji"*, pierderea treptată a teritoriilor dintre Tisa și Dunărea de Mijloc, unde au căzut sub controlul franco-bulgarilor (sec. IX), a celor dintre Nistru și Nipru controlate de varego-ruși, lituanieni și tătari în secolele X-XIII, dominație pecenegocumană la nord de Dunăre și "sclavinii", care au spart unitatea vlahă, la sud.

Se adaugă expansiunea țaratului slavo-bulgar care își extinde autoritatea între Tisa și Dunărea Mijlocie și la nord de Dunărea Maritimă, sub Kardam (777- 802), Krum (803-814) și Omurtag (816-831) și în Macedonia sub Malamir (831-836) și Presian (836-852). Îndeosebi în nordul Peninsulei Balcanice, slavii au ocupat zonele propice agriculturii, spărgând *"subcontinentul"* românesc suddunărean în *"insule"* (linia Sistov-Ekrene-Varna, cu vlahii de la Dristor, Valea Timocului, Balcanii Mici și Rhodopi, în *"Zagora"* sau *"Țara lui Petru"*, Pind, ținuturile Niș, Skutarilpek, etc.), obligându-i pe românii sudici să se restrângă economic la păstoritul transhumant, prelucrarea pieilor, lânăii, lemnului și pietrei, cărăușie și negoț și să se extindă spre sud până în arhipelag, dislocați de bulgari, potrivit Presbiterului din Diocleea și dislocându-i la rândul lor pe *"romei"* (greci).

Tot colaborarea cu barbarii, de data aceasta cu pecenegocumanii, introduce în peisajul etnic, sud-dunărean o puternică comunitate de români nordici, ba chiar și un important conducător, Lazăr, menționat de Kinnamos la 1148. În urma înfrângerii expedițiilor "cumane" din 1091 și 1122, Alexios I Comnen colonizează pe Vardar și Moglena mase mari de prizonieri *"cumani"*

Noi dislocări dinspre nord spre sud au fost provocate de penetrarea valului de migrație turcic, condus de maghiarii finici, din Țara Ungului, recent cucerită (896, în Ucraina de astăzi), după 903, în ducatul dintre Tisa și Dunăre al ducelui "Salanus". Mulți români vestici vor fi împinși la est de Tisa, mulți vor participa, în creuzetul pannon, la etnogeneza ungară, mulți însă vor fi împinși spre Adriatica și Vidin (Diuu), potrivit lui Anonymus, Simon de Keza și Chronicon Pictum Vindobonense, întărind rândurile timocenilor și rumerilor dar și spre sud, dacă este să dăm crezare anonimei *"Descriptio Europaeae Orientalis"* (1308): *"Este de notat aici că între Macedonia, Achaia și Thessalonic este un popor foarte mare și răspândit care este numit Blazi, care și altădată au fost păstori ai Romanilor și care trăiau odinioară în Ungaria, unde erau pășunile Romanilor, din cauza terenului roditor și plin de verdeață. Dar mai apoi, fiind ei alungați de aici de unguri, au fugit în părțile acelea; ei au în abundență brânză foarte bună, lapte și carne, mai presus de alte nații"*.

Confirmând aceste date, ca și informația amintită a lui Benjamin de Tudela, din 1150, că nu există diferențe între românii (vlahii) nordici și sudici, Kekaumenos, într-o cunoscută diatribă împotriva lor, din 1078, insera știrea că și vlahii sudici se trag din neamul regelui Decebal care a fost înfrânt și ucis de romani, iar Kinnamos, referitor la cei din armata ridicată în anii 1161-1168 de Manuel I Comnen împotriva ungarilor, nota că, despre ei *"se poate spune că sunt coloniștii de odinioară din Italia"*.

Purtând așadar diverse nume derivate din *"roman", "rumâni"* la nord de Dunăre, *"rumeri", "ar(u)mâni", "rămâni"* (megleniții), chiar *"rumâni"* (timocenii și farseroții din Albania) la sud, dacă li se îngustase aria, la est și la vest, depășind în schimb linia Jorecek-Philippide-Skok spre sud, ajungând până în Cefalonia (1264), strămoșii noștri păstrau conștiința dublei

origini, traco-romane, și făceau publică mândria de *"romanus"*, moștenitor al unui trecut plin de glorie. *"Ei se fălesc că sunt romani și lucrul se vedește în limba lor, căci ei vorbesc ca romanii"*, nota la începutul secolului XIV, Ioan de Sulthanieh, referitor la populația majoritară încă a Bulgariei. La nord de Dunăre, în aceeași epocă, franciscanul Angelo di Spoleto, misionar papal, se plângea că românii nord-dunăreni *"parte din națiunea Romanilor"* resping *"păstorii"* (misionarii catolici – n.n.) care nu le vorbesc limba. Într-adevăr, confirma un secol mai târziu Nicolae de Modrusa: *"vlahii aduc ca argument al originii lor faptul că...vorbesc de la origine o limbă populară, anume latină, al cărei uz nu l-au părăsit deloc; și când se întâlnesc cu străini, care încearcă să intre în vorbă (cu ei) întreabă dacă știi să vorbească ROMANA"*. *"Se laudau"* așadar cu *"păstrarea neatinsă a limbii lor"* deși fuseseră copleșiți de *"valul de barbari"* (Antonio Bonfini). Francesco della Valle, Jan Lanski, Giovanandreea Gromo, Gaspar Heltai, confirmau în secolul XVI că vlahii toți se consideră *"romani"*, motiv pentru care "ei își zic în limba lor romani" și dacă vreunul întreabă dacă știe careva să vorbească în limba lor vlahă, ei spun în felul acesta: *"știi rominești"*, adică *"știi să vorbești în limba română, din cauză că limba lor (română-n.n.) s-a stricat"*. Doi călători italieni anonimi notau în aceeași perioadă că *"Acest neam, deși e de rit grec, e totuși prieten al numelui de roman atât datorită limbii coruptă din latină cât și datorită părerii pe care o au că descind din romani și cu numele de romani se numesc între ei"*. Mai mult, *"Socotesc de ocară numele de valah, nevoind să fie numiți cu alt cuvânt decât romani"*.

De ce respingeau cu îndârjire numele de *"vlah"*, afirmându-se ca români? *"Pentru că se fălesc și astăzi – nota Fárkas Kóvacsoczy – în mod public că sunt romani."* Că era vorba despre neamul românesc (vlah) în integralitatea sa, nord și sud-dunărean, au notat numeroși observatori care au surprins formele dialectale ale numelui ROMÂN. Astfel, în veacul XVII, Johann Tröster scria că vlahii (olahii) își zic *"Römer (rumeri), Rumuni (rumâni) sau Romani"* pentru că sunt *"urmași ai legiunilor romane de graniță"* care s-au înmulțit în timp, fapt probat prin: nume, latina rustică, vitejie, port, obiceiuri, ocupații, dansuri și conștiința unicității, deoarece folosesc expresii de genul *"Așa grăiesc*

Români!” sau “În mai multe țări nu sunt Români”.

În veacul XVIII, ungurul Joseph Benkő demonstra autohtonitatea și dubla origine a românilor nordici, **“pentru că mai mulți romani împreună cu dacii indigeni au rămas pe loc, adăpostindu-se în munți”**, iar istoricul Martin Felmer și geograful Johan Tomka Saski, puneau în circulație numele folosite de români pentru integralitatea teritoriului locuit de ei – **“ROMÂNIA”**. Sintetizând, Georg Soterius definea în 1714 poporul român: **“Românii sunt acele populații europene care stăpânesc nu numai Vlachia (Muntenia) și Moldova și care se întâlnesc în aproape toate localitățile din Transilvania, unde chiar și alcătuiesc comunitățile sătești în întregime, dar se întind și dincolo de Dunăre până în Grecia și în Dalmația. Grecii îi numesc Blakos, de unde a venit latinescul Blacki sau vlahi și săsescul Blôch”**. Ei înșiși se numesc **“Rumuni (români) sau Romani”**. Iar în Germania, țara în care astăzi ia amploare, din rațiuni obscure, prin emigranții ar(u)-mâni, opinia că sunt o entitate distinctă de români, prin urmare o minoritate etnică inclusiv în România, apărea la Troppau, în 1785, **“Grosse Erdherschreibung”** care demonstra că românii sau vlahii sunt unul și același popor, fie că trăiesc în nord, fie la sud de Dunăre. **“Românii numiți în genere de noi Valachen, care trăiesc în Transilvania și Valachia (Muntenia și Moldova - n.n.) au aceeași origine cu aceea a valahilor din Tracia, Macedonia, Thessalia și Albania. Ei se numesc romane (români) sau rumunje (rumâni) adică romani, deoarece strămoșii lor au fost supuși și cetățeni romani. Numele de vlah pe care românii îl resping cu îndârjire, provine, se pare, de la slavi: acesta este folosit și de greci.”** **“Mândria”** cu care își spuneau romani **“fălindu-se că sunt descendenții romanilor”**, **“indignarea”** cu care respingeau, atunci, ca pe o insultă, numele de vlah, dat de străini, convingerea că fac parte din unul și același popor, denotă o conștiință națională extrem de puternică,

periculoasă pentru popoarele și populațiile balcanice ulterior stabilite ori rezultate ale unei etnogeneze pe pământ românesc și aceasta a fost o altă cauză importantă a genocidului la care au fost supuși românii, cu începere din veacul XVIII, până în zilele noastre, deoarece genocidul etnic, periodic, a fost înlocuit în epoca noastră de genocidul cultural, ca metoda de deznaționalizare. Dacă grecilor românii le evocau stăpânul lor de odinioară, al cărui Imperiu “romeii” îl uzurpaseră, slavilor și slavo-bulgarilor le trezeau probabil aceleași sentimente ca și amerindienii uzurpatorilor anglo-saxoni din America de Nord.

Teama de vlahi, stimulată de instinctul de conservare națională al **“colocatarilor”** lor în Balcani, pe Tisa sau între Nistru și Nipru avea și are, mai ales astăzi, o bază reală. În pofida deznaționalizării și contribuției lor, în veacurile IXXIV la etnogeneza noilor popoare slave și ungar, românii sau vlahii rămăseseră încă extrem de numeroși, deși dispersat, **“puternicul neam al vlahilor”** (diaconul Ioan din Adrianopol, 1354), subzistând ca entitate distinctă în enclavele sale și fiind la 1206, după Henri de Hainaut, împăratul latin de Constantinopol, **“oamenii... cei mai puternici și cei mai tari ai întregului Imperiu și chiar ai pământului”**. Conștiința de sine, conștiința legitimității drepturilor asupra teritoriilor, în calitate de adevărați moștenitori ai Romei, îi îndemna în Balcani nu numai spre afirmare statală de-sine-stătătoare ci și spre ideea imperială a refacerii stăpânirii romane, idee care i-a înspăimântat și pe greci și pe occidentali și, ulterior, pe otomani. Elocvențe sunt în acest sens acțiunile și declarațiile lui Ioniță Caloian (1197-1207) care, sprijinit de toți românii balcanici, la rugămintea românilor nord-dunăreni de a reface “Romania”, solicita Papei Inocențiu III (1198-1216) recunoașterea sa ca domn și împărat al bulgarilor și **“vlahilor”** pentru că **“se trăgeau din sângele romanilor”** (Hurmuzaki, I. 26). Iar proaspeților cuceritori ai Constantinopolului, cavalerii “latini” (occidentali) ai Cruciadei a IV-a, le scria, în primăvara lui 1205: **“Eu am mai multe drepturi asupra acestui pământ decât**

voi asupra Constantinopolului; eu n-am făcut decât să recapăt ceea ce strămoșii mei au posedat odinioară. Voi ați năpădit într-o cetate și într-un imperiu în care nu aveți nici un drept. De altfel, eu dețin în mod legal coroana din mâna pontifului suveran, în timp ce acela ce se intitulează basileus de Constantinopol, n-a făcut decât să o uzurpe pe a sa. Prin urmare imperiul trebuie să-mi să revină mai degrabă mie decât lui. Eu pot să combat cu încredere sub baniera și cheile Sf. Petru pe acești latini care poartă cruci false pe umerii lor. Ei m-au provocat, eu am fost obligat să mă apăr”.

La 14 ianuarie 1205, o oaste de 14.000 de români sud și nord-dunăreni, incluzând și cumani, l-a învins și luat prizonier la Adrianopol pe împăratul latin Balduin care, închis la Târnova, avea să fie executat. Pericolul reînvierii puterii imperiale romane prin români era așadar cât se poate de real la începutul Evului Mediu clasic. Un pericol de care au ținut și încă țin seama, papalitatea, regatele (ungar, polon), imperiile Evului Mediu și Modern (romano-german, otoman, rus) și statele succesoare lor dar și grecii care au deformat prin Bizanț ideea imperială romană, în direcția construirii unei Elade Mari, sau rudele **“materne”** ale românilor, albanezii, rușii de tradiția europeană prin islamizarea în masă din veacul XVI și popoarele slave moderne, constituite printr-o contribuție românească de sânge și cultură definitorie și catalizatoare: **“ucrainienii”**, polonii, cehii sau ceho-slovacii, bulgarii și slavonii (**“slovianii” sau “sârbo-croato-slovenii (iugoslavii)”**).

Toți au conspirat în diferite etape istorice la împiedicarea alcătuirii statelor românești la est de Nistru, în Carpații Păduroși, pe Tisa sau la sud de Dunăre, la unificarea etno-politică nord și sud-dunăreană, acționând în direcția deznaționalizării și asimilării celor mai legitimi urmași ai vechilor romani – ROMÂNII! De teama revendicării moștenirii lor de drept – Pământul!

Restaurante ACASA - Alcalá de Henares, Madrid
Av. de Daganzo 21, Tel: 662 160 160

Maria Mazilu

Puterea lui împreună

Jurist cu 15 ani experiență în domeniul insolvenței, coordonator al propriului birou a renunțat la cariera juridică pentru a se întoarce la pasiunile sale vechi, scrisul și călătoritul.

După ce în 2015 și-a lansat blogul personal cu impresii și experiențe din călătorii (actualul Mariamazilu.ro), a urmat în 2017 lansarea primei sale cărți, "Frământările unui pisco salvat", în București, apoi în alte orașe importante. Cu aceeași carte a participat ca invitat la "FILIT - Festivalul Internațional de Literatură și Traduceri" Iași. Din 2019 este jurnalist, membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România.

În primăvara aceluiași an a lansat Valenciana.ro, site care promovează orașul Valencia ca destinație turistică pentru români. A devenit consilier în dezvoltare personală, este autorul proiectului Codependența emoțională - Codependentaemotionala.ro, iar de un an urmează cursurile Școlii de formare în psihanaliză "Generația".

Ar fi o temă de reflecție dacă poți fi nostalgic după ceva ce nu ai trăit sau poate tocmai lipsa să trezească nostalgia.

Până voi afla răspunsul, continui să mă surprind de valul de emoții pe care-l trezesc în mine manifestări publice care au loc în Comunitatea Valencia din Spania.

Iată câteva rânduri aproape calde, scrise după întoarcerea de la un eveniment neașteptat, de cartier.

Sâmbăta trecută (n.a. 18 iunie 2022) era trecut de ora zece seara când mă întorceam de la festivitățile Corpus Christi, din centrul orașului. Cum eram după vreo opt ore petrecute în soare (a fost primul sfârșit de săptămână încins al Spaniei din această vară), filmat, uneori mers alert, vedeam cu ochii minții doar apă curgând și dușuri!

În mai puțin de cinci minute aveam să ajung acasă. Când, traversând pe la capătul unei străzi, am văzut cu coada ochiului foc. Mi-am zis că delirez! Las Fallas a trecut de peste două luni, nu are ce să mai fie!

Probabil că n-a durat mai mult de trei secunde cât am pășit, gândit și făcut stânga-mprejur.

- Aici e Valencia, sărbătoare poate fi la orice colț de stradă, din orice! m-a întors din drum vocea experienței.

Cineva s-a gândit la mine și mi-a scos în cale ceva mai de preț decât dusul: un moment colectiv al unei asociații fallere în care se petrecea și se gătea paella.

Asociațiile fallere sunt grupări vecinale tradiționale care se ocupă de păstrarea, transmiterea tradițiilor de Las Fallas și care, pe parcursul unui an se ocupă de strângerea banilor necesari pentru a putea ridica cu prilejul sărbătorii un monument, falla, în stradă, și a participa la activitățile pe care le implică această sărbătoare. Las Fallas este cea mai mare sărbătoare a Comunității Valencia, intrată în 2016 în patrimoniul UNESCO.

Mica petrecere de care dădusem, era un concurs de paella valenciana. Ca la multe alte manifestări locale, concursul este mai degrabă un prilej de a aduna oamenii împreună decât a le

stimula competitivitatea.

Spiritul de colectivitate al valencienilor (probabil toți spaniolii sunt așa), pentru mine e un spectacol în sine, de care nu conțin să mă surprind!

Împreună și în echipă ne propunem obiective, adunăm resurse, muncim și construim, trăim greutăți și ne bucurăm de reușite! De fapt, trecem prin viață!

Am stat de vorbă cu unul dintre falleri și mi-a explicat că sărbătoresc San Juan (n.a. 24 iunie). Dacă vă spun că până la această sărbătoare mai era ... o săptămână, poate reușesc să transmit ceva din caracterul urgent sau necesar al festivităților valenciene.

Cel cu care am stat de vorbă mi-a spus că la sfârșitul de săptămână ce urma, se anunțase ploaie, așa că au preferat să organizeze petrecerea înainte. Se despart de sezonul festivităților, până în toamnă, cum altfel decât printr-o petrecere? Așa fac toate asociațiile fallere.

În noaptea de San Juan, între 23 și 24 iunie, în peninsula iberică se celebrează solstițiul de vară, dar și ziua de naștere a Sf. Ioan Botezătorul, de la care sărbătoarea a primit numele.

Originile sărbătorii sunt complexe și au rădăcini în obiceiuri păgâne. Solstițiul de vară este sărbătorit prin foc în țări din nordul Europei, din America de Sud, în cele Mediteraneene și balcanice.

Este noaptea în care plajele Mediteranei spaniole, dar nu numai, se umplu de focuri, la propriu!

Focul simbolizează arderea trecutului cu tot ce a adus el pentru a face loc viitorului cu noul său. Să sari de șase ori peste foc sau să intri la miezul nopții în apă ca să sari peste valuri, ambele făcute cu o dorință în gând, sunt doar două din ritualurile menite să te ajute la împlinirea lor și să-ți aducă noroc!

Plajele Malvarossa și Cabanyal din Valencia, se vor umple de focuri la propriu! Este un spectacol ce nu se poate descrie! Cât vezi cu ochii, doar flăcări!

Autoritățile s-au pregătit repartizând gratuit 23 tone de lemne, reorganizând traficul în zona plajelor și oferind servicii de transport non-stop.

La ora patru în dimineața zilei de 25 iunie, focul va deveni istorie, ca și trecutul pe care l-a ars! Pe plaje vor fi prezenți 123 de lucrători la salubritate, peste 100 manuali, care vor strânge gunoaiile și resturile petrecerilor.

Când soarele care se va ridica din mare, va găsi o lume aproape la fel ca și cea de ieri! Doar urmele negre ale focurilor, unde au fost făcute, vor aminti de trecutul mistuit!

Discul roșu va deveni portocaliu și, în final, va fi de un galben arzător.

Un foc care ne însoțește în fiecare clipă din zi și care duce cu apusul său și prezentul nostru.

Rămân în urmă amintirea zâmbetului, a lacrimii, dar mai ales, a tot ce este trăit împreună.

Dragomira

Caietul Dragomirei

Autor: Laura Cătălina Dragomir

Ilustrații: Orieta Dimadi

Lucrul cu copiii, îndrumarea acestora cu obiectivul de-a le cultiva exprimarea, de-a le îmbogăți și nuanța vocabularul, e fundamentat pe necesitatea unui act de patriotism activ.

Copiii Diasporei sunt situații românești cărora trebuie să li se ofere soluții educaționale în acord cu viața și activitățile lor din țările în care trăiesc.

Limba ne dă posibilitatea de-a ne păstra și evita ruperea generațiilor de generații. Exprimarea corectă, orală sau scrisă, e felul în care alegem să fim fideli culturii de acasă și să putem vorbi și de un popor împreună.

Deprinderea limbii române, atunci când ea, din motive obiective, nu se poate realiza prin intermediul școlii (sau se realizează parțial-insuficient) se poate transfera ca sarcină și părinților.

Caietul Dragomirei, rubrică nouă la **“Români în Andalucia”**, își propune să pună la dispoziție instrumente de lucru-exerciții, care să îi ajute pe copii și părinți **“să cultive vorbirea îngrijită și scrierea corectă și clară”**.

Exercițiul nr.13

Grupați cuvintele de mai jos după sensul lor apropiat:

arbore, ustensile, drapel, sclav, instrument, pom, steag, stindard, rob, porumb, copac, aparat, flămără, păpușoi.

Model: pom, copac, arbore

Dacă elevii întâmpină greutăți în grupare deoarece nu cunosc sensul unora, le explicăm în prealabil și apoi completăm seria sinonimică cu ajutorul clasei. Aceste serii pot fi completate cu ajutorul dicționarului, iar elevii trebuie să alcătuiască propoziții cu noile cuvinte.

Exercițiul nr.14

Completați cu sinonime potrivite cuvintele subliniate:

Irina și Corina ornează sala de clasă.

Ionel supraveghează ordinea în recreație.

Exercițiul nr.15

Scrie cât mai multe sinonime pentru cuvintele: ceartă, zarvă, încetează.

Rezolvare:

ceartă	zarvă	încetează
gâlceavă	alarmă	întrerupere
sfadă	gălăgie	oprește
scandal	zgomot	

Exercițiul nr.16

În ora de consolidare se dă ca muncă independentă, de transcris pe caiete primele patru rânduri dintr-un text, apoi elevii sunt puși să sublinieze cuvintele: domnitor, cârmuită, înțelept, dușmani, cotopească, învins, cuvinte care cu o oră înainte au fost explicate.

Exemplu de rezolvare:

Cu sute de ani în urmă, Moldova a fost condusă de un voievod viteaz și chibzuit numit Ștefan cel Mare.

S-a luptat cu mulți vrăjmași care voiau să-i cucerească țara și pe toți i-a învins.

Exercițiul nr.17 (cl.a II-a: La săniuș)

“E o zi bogată în zăpadă. Nu adie vântul. Peste

tot domnește liniștea. Cerul se oglindește în neaua strălucitoare. Apele sunt înghețate. Înfășurat într-o mantie de lumină, fără să-i pese de ger, soarele călătorește deasupra tuturor”.

Înlocuiți cu sinonime potrivite cuvintele subliniate și rescrieți textul.

Rezolvare:

“E o iarnă îmbelșugată în omăt. Nu suflă vântul. Pretutindenii domnește liniștea. Cerul ne privește din zăpada strălucitoare. Apele sunt înghețate. Învelit într-o pelerină de lumină, fără să-i pese de ger soarele merge deasupra tuturor.”

Exercițiul nr.18 (text Bunica)

Sarcina pe care o primesc elevii este de a substitui cuvintele subliniate și, dacă e posibil, să respecte rima.

“Cu părul nins, cu ochii mici

Și calzi de duioșie.

Aievea parc-o văd aici

Icoana firavei bunici

Din frageda-mi pruncie”

Rezolvare:

“Cu părul alb, cu ochii mici

Și calzi de bunătate.

În realitate parc-o văd aici

Chipul gingașei bunici

Din prima mea copilărie”.

Elevii vor observa că prin substituție se pierde plasticitatea versurilor.

Exercițiul nr.19 (text Toamna)

Găsiți cuvinte cu același înțeles sau cu sensuri apropiate pentru cuvântul păgână.

Rezolvare: păgână - nemiloasă, cumplită, sălbatică, rea.

Exercițiul nr.20 (Citire)

Formulați propoziții din care să reiasă sensurile diferite pe care le au cuvintele sinonime.

“Am avut ocazia să merg la teatru, dar din cauza neterminării lecțiilor, am pierdut acest prilej.”

Cerința se aplică și cuvintelor.

rezultat - performanță

secrete - ascunzișuri

Exercițiul nr.21

Când elevii trec de la limbajul colocvial la stilurile limbii literare, punem accent pe cunoașterea unor perechi de sinonime, comparând contextele lingvistice.

Exemplu:

-Mi-am scos o măsea.

-Mi-am extras o măsea.

-Mi-am plătit datoria.

-Mi-am achitat datoria.

Acest tip de exerciții îi ajută pe elevi la diversificarea vocabularului. În acest caz le cerem întotdeauna ca din două sau trei sinonime să aleagă pe cel mai adecvat contextului.

Exercițiul nr.22

Înlocuiți spațiile punctate cu cuvântul cel mai potrivit din seriile date sub text:

“Ploaia..... în amurg, văzduhul îngheți norii și noaptea toate..... se aprinseră pe..... că în ajunul unei sărbători..... A doua zi..... se trezi..... numai..... cu flori albe și trandafiri care îmbălsămau..... pământul.”

- conteni, încetă, se sfârși, se termină.

- astrele, corpurile cerești, stelele.

- cer, bolta.

- însemnate, importante, mari, deosebite.

- târgul, orașelul.

- îmbrăcat, înveșmântat.

- tot, întreg.

După ce elevii completează textul cu cuvinte alese de ei, li se prezintă textul autorului.

Exercițiul nr.23

Alcătuți propoziții cu următoarele cuvinte: a merge, a parcurge, a străbate, a cutreiera, a hoinări, a se plimba.

Am dat aceste exerciții ca elevii să înțeleagă că sinonimia nu este perfectă și că înlocuirea unui termen cu altul nu se poate face automat, în

mod mecanic, numai anumite contexte primesc transferul.

Exemplu:

-Elevul merge la școală.

-Elevul parcurge în fiecare zi drumul de acasă până la școală.

Primul exemplu se poate realiza, dar al doilea nu.

Un exercițiu asemănător se poate propune plecând de la seria: a privi, a vedea, a zări, a se întrezări.

Rezolvare:

1. "Ionel privește la televizor."

2. "Școlarii au văzut la televizor."

3. "Bunica abia zărește literele pe ziar."

4. "Soarele se întrezărește printre nori."

Exercițiul nr.24

Alcătuți un text cu titlul "A sosit vacanța" în care să fie folosite verbele: a merge, a parcurge, a cutreiera, a străbate, a se plimba, a hoinări, și adjectivele: minunată, fantastică, uluitoare, încântătoare.

Exercițiile creative au un rol deosebit în actualizarea, activizarea și precizarea vocabularului elevilor.

Exercițiul nr.25

Pornind de la o discuție referitoare la cărțile citite am întrebat:

-Ce carte ați citit în ultimul timp?

-V-a plăcut?

Cerem elevilor să enumere măcar trei însușiri (care să aparțină unei serii sinonimice) referitoare la calitățile cărții:

frumoasă

interesantă bună captivantă minunată

Exercițiul nr.26

Se dau mai multe verbe cu sens apropiat: spun, mărturisesc, rostesc, declar, vorbesc.

Elevii urmează să le folosească în contexte potrivite. Aceste expresii au avantajul că mobilizează mai mulți elevi și învățătorul are posibilitatea să cunoască mai bine posibilitățile de exprimare: să-i ajute pe elevi să-și formuleze cu mai multă exactitate părerile, opiniile.

Exercițiul nr.27

Precizați care sunt sensurile cuvântului "limbă" în textele următoare:

1) "Văd poezi ce-au scris o limbă ca un fagure de miere"

2) "Un sultan dintre aceia ce domnesc peste vreo limbă"

3) "Caporalul s-a întors cu o limbă care a știut multe despre armata turcească"

4. "Limba se oprise în dreptul orei opt"

5. "Sunt unii plăcuți la auz fiindcă au limba dulce"

6. "Vrăjitorul era un om cu două limbi"

Omonimia solicită elevilor atenția, cunoștințe variate la care trimit sensurile cuvintelor.

Exercițiul nr.28

Alcătuți propoziții care să cuprindă expresiile:

- "și-a îmbogățit limba"

- "alerga cu limba scoasă de un cot"

- "limba lungă"

- "l-a tras de limbă"

- "i-a scuturat limba"

- "limbă de pământ"

- "își mânca limba de ciudă"

- "a lăsat cu limbă de moarte"

- "îmi stă pe limbă"

Este necesară aici precizarea faptului că în toate situațiile cuvintele sunt folosite cu sens figurat.

Exercițiul nr.29

Găsiți alte înțelesuri pentru cuvintele: broască, cap, capră, port, rasă, ochi.

Exemple:

1. Tata repară broasca de la ușa.

2. Mihai a prins o broască.

3. Bunicul are un cal sur.

4. Viorel se antrenează la calul cu mânere.

Exercițiul nr.30

Alcătuți propoziții în care cuvintele: dar, poartă, vie, lac, să aibă înțelesuri diferite.

Exemple:

1. Am primit în dar o carte.

2. Mama vorbește, dar Mihaela n-o aude.

3. Am săpat la vie.

4. Acum două zile ea era vie.

Exercițiul nr.31 ("Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie?")

Atribuiți adjectivele din a doua coloană, altor substantive:

măr	dulce
cer	senin
trai	amar

Rezolvare:

dulce	România
privire	senină
gust	amar
fruct	amar

Stabiliți sensurile proprii și figurate.

În sintagma "dulce Românie" adjectivul are sensul de dragă, scumpă. Copilul trebuie și poate fi pregătit chiar de la vârsta primilor ani de școală în vedere înțelegerii imaginilor poetice prin diferite exerciții în care este pus să recunoască sensul propriu, secundar și figurat al cuvintelor.

Exercițiul - Joc devine pasul spre elementul necesar de creativitate.

Jocul didactic are un rol deosebit în îmbogățirea vocabularului. Cu ajutorul jocului se fixează, precizează și se actualizează vocabularul copiilor. Acest lucru depinde în cea mai mare măsură, de felul în care învățătorul știe să aleagă aceste jocuri, să le folosească în raport cu situațiile concrete existente în clasa pe care o conduce, ceea ce presupune o bună cunoaștere a vocabularului elevilor, atât cantitativ cât și ca folosire frecventă. Prezintă în continuare câteva jocuri didactice desfășurate cu interes de micii școlari:

Litera se plimbă

Sarcina didactică cere elevilor:

a) să formeze cuvinte adăugând o literă sau două la silaba dată:

ca - p

-i
-r
-c - ar
-p - ai
-v - oi

b) să înlocuiască prima literă din silaba a doua și să formeze cuvinte noi:

ca - na
-să
-lă
-ră

c) să înlocuiască prima literă din silaba a doua și să formeze cuvinte respectând cerințele:

Ra - da (nume de fata)
ra - ma (la tablouri)
ra - na (cand te lovesti)
ra - ța (pesara de curte)
ra - za (de soare)

Silaba se plimbă

a) Adăugați la silaba dată o nouă silabă și formați cuvinte la numărul singular. Rostiți cuvintele și alegeți jetonul cu obiectul denumit:

la - sou
-să
-cul
-ca - lă
si -

b) Adăugați la silaba dată o nouă silabă și formați cuvinte la numărul plural:

ra - me
-țe
-se

Jocul literei "r":

formați cuvinte respectând cerințele:

r - (de albine)
r - (de creangă)
r - (apă curgătoare)
r - (veselie)

GHID DE INFORMARE SOCIALĂ ȘI DE MUNCĂ PENTRU CAMPANIILE AGRICOLE 2022

CCOO este primul sindicat din Spania, având cele mai multe persoane afiliate și fiind cel mai votat în cadrul miilor de procese electorale, de asemenea și în sectorul agrozootehnic.

Acest lucru ne permite să negociem contractele colective din sector la nivel național și regional în cadrul Comunităților Administrative Autonome. Totodată negociem și facem propuneri referitoare la dialogului social cu Guvernul central în cadrul Comisiei de Muncă Tripartite și al Comisiei Centrale, al celor Regionale și Provinciale de Fluxuri Migratorii. În acest domeniu prezentăm propuneri concrete pentru a avansa în ce privește reglementarea fluxurilor migratorii de muncă ordonate, sigure și cu drepturi pentru toate persoanele migrante.

CCOO de Industria [CCOO din Industrie] ne-am asumat angajamentul și obligația de a-i informa pe cei și pe cele pe care îi/le reprezentăm cu privire la drepturile și obligațiile care le revin la integrarea pe piața muncii. Trebuie să desfășurăm această muncă de consiliere și informare, specificând clar care sunt funcțiile și limitele noastre în cadrul rolului pe care ni-l atribuie Constituția țării noastre.

NU suntem o agenție de plasament, nici o Agenție de Muncă Temporară, nici intermediari pe piața muncii. Respectiv, nu suntem o bursă de locuri de muncă, nici nu dispunem de oferte de muncă, nu oferim contracte de muncă și nici nu punem în legătură angajatorii / angajatoarele cu lucrătorii / lucrătoarele.

Munca noastră are scopul de a informa și de a oferi consiliere socială, pe probleme de muncă și informații cu privire la următoarele aspecte:

Cum, unde și când să te adresezi pentru a căuta un loc de muncă în campaniile agricole în Spania?

Care sunt drepturile și obligațiile tale în calitate de lucrător/lucrătoare sezonier/ă.
Consiliere socială, pe probleme de muncă și sindicală înainte, în timpul

și după încetarea relației de muncă.
Aplicarea și îndeplinirea Contractelor Colective aplicabile în fiecare caz, deoarece acestea, în general, sunt de competența provinciei sau a Comunității Administrative Autonome ori a Regiunii și în mai mică măsură de cea a întreprinderii.

Efectuăm supervizarea condițiilor de cazare asigurate lucrătorilor / lucrătoarelor sezonieri/e în diferitele campanii agricole.

Veghem asupra îndeplinirii normelor privind sănătatea în muncă, a drepturilor de formare și de egalitate a șanselor, precum și a nediscriminării de orice fel.

Gestionarea documentelor și formularelor de bază: contracte, ștate de plată, cotizații la Asigurările Sociale, cardul de sănătate etc.

Pentru informare pe probleme sociale și de muncă, sindicală și cu privire la imigrare te așteptăm la sediile Federațiilor sau Sindicatelor Provinciale ale CCOO de Industria cele mai apropiate. Le poți găsi pe următorul link:<http://industriaccoo.es/Territorios>
Actualizarea informațiilor, noutăților și a legislației muncii poate fi consultată pe pagina noastră web în diferite limbi.

Cum să cauți un loc de muncă?

Selezionează în Calendarul Campaniilor Agricole Naționale 2022:

- Tip de produs
- Date aproximative de recoltare
- Provincia și localitățile unde se desfășoară

Pentru a te informa dacă sunt locuri de muncă, poți consulta site-ul:

- Pagina Web a Serviciului Public de Muncă Național, www.sepe.es
- Oficiile Serviciului Public de Muncă al Comunității Autonome și/sau al localității
- Te poți înscrie în calitate de solicitant sau ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă

în sectorul agricol

DACĂ DATELE ÎNTREPRINDERILOR NU SE AFLĂ ÎN CADRUL SERVICIULUI PUBLIC DE MUNCĂ, POȚI CĂUTA:

- La Primăriile localităților unde se desfășoară campaniile agricole
- La serviciile de Orientare ale localităților (Agenții de Muncă)
- La entitățile care efectuează intermediari pe probleme de muncă.
- Dacă ai mai lucrat pentru o întreprindere sau un angajator, contactează-i direct.
- Ca informație adițională, te putem orienta de la sediul CCOO din zona cea mai apropiată unde se desfășoară campania.

DACĂ AI VERIFICAT CĂ SUNT OFERTE DE MUNCĂ DAR COINCID MAI MULTE CAMPANII AGRICOLE LA ACEEAȘI DATĂ, TE POATE AJUTA SĂ ALEGI:

- Să cauți de lucru în alte campanii în locurile mai apropiate, în scopul de a lucra cât mai mult timp posibil.
 - Să contactezi întreprinderea pentru a ști care este durata de muncă prevăzută, precum și care sunt condițiile de muncă și de cazare.
3. ORDINUL ISM/1485 2021, din 24 decembrie, prin care se reglementează gestionarea colectivă a contractărilor în origine pentru anul 2022. (Anexa cuprinde condițiile de habitabilitate ale locurilor de cazare).

Dacă găsești un loc de muncă și ai probleme cu contractul, încasarea salariului, aplicarea contractului colectiv sau cu privire la drepturile de formare sau informare, **CONTACTEAZĂ TELEFONIC SAU MERGI DIRECT LA CCOO DE INDUSTRIA ȘI SOLICITĂ CONSILIERE PE PROBLEME DE MUNCĂ ȘI SPRIJIN PENTRU A FACE RECLAMAȚIILE PE CARE DOREȘTI SĂ LE PREZINȚI. VEI GĂSI ADRESELE PE PAGINA NOASTRĂ WEB:**

[HTTP://INDUSTRIA.CCOO.ES/TERRITORIOS](http://INDUSTRIA.CCOO.ES/TERRITORIOS)

Parteneri sociali al publicației "Români în Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

2022

1^a FERIA DEL LIBRO RUMANO

T ARGUL DE CARTE ROM NEASC 

Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania, 2022

Entre el 7 y el 9 de octubre de 2022 en la Casa Regional de Castilla La Mancha en Getafe, Madrid, tendrá lugar la primera edición de la Feria del Libro Rumano Español 2022 en España. Participarán autores y artistas rumanos de España y Europa, editoriales, instituciones, centros culturales, ONG, etc. Invitados de honor: escritores y artistas españoles e internacionales.

A lo largo de la feria del libro, habrá una serie de presentaciones y lanzamientos de libros, encuentros con lectores, debates, exposiciones fotográficas y etnográficas, talleres para niños y eventos interactivos, actividades culturales dedicadas al público rumano y español.

El viernes 7 de octubre de 2022, con motivo de la inauguración del evento, se inaugurará una Exposición Colectiva de Arte Plástico permanente en la Casa Regional de Castilla la Mancha sita en la calle Calvario núm. 8, Getafe.

Coordinador de eventos y feria del libro: escritor Vasile Muste.

Coordinador de exposición colectiva de arte plástico: Juan José García.

Organizadores: Casa Romana de Cultura – Getafe, Casa Regional de Castilla La Mancha-Getafe, Centro Cultural La Tierra Tracia, España.
Para información y participación:
e-mail: ferialibrorumano@gmail.com,
<https://www.facebook.com/ferialibrorumano2022/>

El objetivo es, en tanto que proyecto cultural, apoyar a artistas locales, escritores y editoriales de Europa visibilizando las innovadoras propuestas creativas que salieron de CASA ROMANA DE CULTURA, CASA REGIONAL DE CASTILLA LA MANCHA EN GETAFE Y CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA.

Además podrán participar asociaciones, instituciones, editoriales, librerías de manera gratuita, asimismo deben de enviar un email para la coordinación de la programación.

El acceso al recinto por parte del público es gratuito.

Los artistas o colectivos interesados pueden participar en una de las líneas de la convocatoria o en las dos: feria, exposición o ambas.

La feria tendrá la duración de 3 días:

- Viernes 7 de octubre de 11h a 22h;
- Sábado 8 de octubre de 11h a 22h;
- Domingo 9 de octubre de 11h a 19h.

La exposición colectiva tendrá una duración desde su inauguración el día 7 de octubre hasta el de 30 de Octubre. Estar  abierta en horario intensivo extraordinario durante los 3 días de feria y, una vez concluida la feria, quedará abierta dentro del horario normal de la Casa Regional.

OBJETO DE LA CONVOCATORIA

FERIA DEL LIBRO RUMANO 2022

A QUIEN VA DIRIGIDA

Tanto la feria del libro como la exposición colectiva procuran crear un espacio especialmente dirigido a artistas vinculados a la poesía, literatura y al arte plástico, así como abrirse a artistas de otras disciplinas plásticas: ilustración, dibujo, pintura, fotografía, escultura, cerámica; también a editores independientes, etc.

CAPACIDAD DE LA FERIA

Número de puestos en la parte de feria: hasta 20 por turno (2 Mesas + 2 sillas)

EXPO COLECTIVA: Número de obras originales: 20 obras, máximo 2 obras por artista o colectivo, con máximo de un área de 1x1m expuestas en la Casa Regional.

BASES CONVOCATORIA I FERIA Esp

DOCUMENTACIÓN A PRESENTAR

Rellenar los formularios de acuerdo con la línea a la que se presenta:

- Feria: **Rellena el formulario (Escritores, Poetas y editoriales) solicitar un puesto de venta.**
- Exposición colectiva: **Rellena el formulario (artistas plásticos) encargándose de ser responsables del montaje así como de autorizar en el formulario su responsabilidad durante la exposición quedando los organizadores exentos de responsabilidad.**
- En caso de querer presentarse a ambas, rellenar ambas.

NOTA: Para completar el formulario será necesario disponer de una cuenta de correo electrónico para añadir algunos archivos (C.V., fotografías). Serán enviados necesario a ferialibrorumano@gmail.com.

INSCRIPCIÓN

Feria escritores:- 50€/mesa – aportación para gastos de gestión.

El pago deberá ser realizado entre el 15 de agosto – 15 de septiembre.

Exposición: Los participantes en la exposición colectiva no pagan inscripción.

Las editoriales y librerías de forma gratuita pondrán comunicar su asistencia vía email antes del 10 de septiembre.

CALENDARIO FERIA DEL LIBRO RUMANO ESPAÑOL 2022

- 20 DE AGOSTO A 15 DE SEPTIEMBRE – Convocatoria abierta para presentar solicitud para tener una mesa

en FERIA o obra en exposición colectiva (o ambas).

- 15 A 20 DE SEPTIEMBRE– Selección de participantes tanto para la feria y como el comisariado de obra para exposición colectiva.
- 22 SEPTIEMBRE– Publicación de la resolución de los participantes seleccionados para la feria y exposición colectiva así como programa con horarios.
- 6 DE OCTUBRE– Recepción de obra original a exponer con artistas (de 10h a 19h).
- 6 DE OCTUBRE – Montaje exposición colectiva.
- 6 DE OCTUBRE (hasta las 16h) – Montaje puestos feria.
- 7 DE OCTUBRE (19h) – Inauguración expo colectiva.
- 10 DE OCTUBRE (10h – 15h) Desmontaje feria.
- 30 DE OCTUBRE – Recogida por artistas obras expuestas en FERIA.

CONDICIONES DE LA CONVOCATORIA

La persona que se presenta a la convocatoria, tanto para la feria como para la exposición colectiva, se compromete a:

- Cumplir con los tiempos de producción acordados con la FERIA (horarios de montaje, desmontaje, etc).
- A cumplir con los horarios de la feria con puntualidad para la apertura y cierre cada uno de los 3 días de feria.
- A cumplir con la duración de la exposición colectiva y no retirar la obra antes de la fecha de cierre, cualquiera que sea el motivo.
- Aportar la obra y/o material presentado en la solicitud. En caso de que haya algún cambio, deberá avisar lo más rápido posible a la FERIA
- Autorizar la cesión de los derechos de imagen para el registro audiovisual realizado durante la feria con fines de divulgación de la misma y del proyecto general de la Feria.
- Comunicar la participación en sus redes sociales, usando el siguiente hashtag: **#FERIADELLIBRORUMANO2022**
- Solo se puede presentar una solicitud por participante. Los colectivos o editoriales comulicaran su asistencia vía email.
- El participante es el responsable de su alojamiento y dietas durante su estancia y participación en la feria del libro Rumano 2022.

Feria se compromete a:

- Tras la finalización de la feria se procederá a realizar una revista y un libro bilingüe sobre la feria con los participantes.
- El director de coordinación de la feria así como la producción, edición de revista y libro es **editorial Isla de Delos**.
- Director feria y coordinador rumanos y parte bilingüe de las ediciones es Escritor Vasile Muste.
- Disponibilidad de la infraestructura básica para la feria (2 sillas + 2 mesas) Escritores, Poetas, editoriales y librerías;
- Cumplir con la programación presentada.
- Cumplir con los horarios propuestos.
- Disponibilidad el personal necesario para el buen desarrollo y la calidad de la feria, exposición y actividades.
- Hacer una comunicación adecuada y promoción por sus propios medios y por los medios de sus colaboradores.

CRITERIOS DE SELECCIÓN

Calidad y trayectoria artística CV

2022

1ª FERIA DEL LIBRO RUMANO

TÂRGUL DE CARTE ROMÂNEASCĂ

Ediția 1, Getafe, Madrid, Spania, 2022

7-8-9 octubre 2022

CASA REGIONAL DE CASTILLA LA MANCHA

GETAFE

BASES CONVOCATORIA I FERIA Esp

Para información y participación:

 ferialibrorumano@gmail.com

 [ferialibrorumano2022](https://www.facebook.com/ferialibrorumano2022)

**CENTRO CULTURAL
LA TIERRA TRACIA**
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería